

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/849 IRÁNYELVE

(2015. május 20.)

a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére, ⁽¹⁾

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ⁽²⁾

rendes jogalkotási eljárás keretében, ⁽³⁾

mivel:

- (1) Az illegális pénzáramlás árthat a pénzügyi ágazat integritásának, stabilitásának és megítélésének, továbbá fenyegetést jelenthet az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. A pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a szervezett bűnözés továbbra is jelentős probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni. A büntetőjogi megoldás uniós szintű továbbfejlesztésén túl elengedhetetlen, emellett kiegészítő eredményekkel járhat a pénzügyi rendszer pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra történő felhasználásának a célzott és arányos megelőzése.
- (2) A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények biztonságosságát, integritását és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalmat súlyosan veszélyeztethetik a bűnözőknek és elkövető társaiknak azon erőfeszítései, amelyek célja a bűnözésből származó bevételek eredetének leplezése, illetve a legális vagy illegális pénzeknek terrorista célokra való átirányítása. A pénzmosásban részt vevők, valamint a terrorizmus finanszírozói büntetendő cselekményeik megkönnyítése érdekében megpróbálhatják kihasználni a tőke szabad mozgását és a pénzügyi szolgáltatásnyújtás szabadságát, amelyek az Unió egységes pénzügyi térségének velejárói. Ezért bizonyos koordinációs intézkedések szükségesek uniós szinten. Mindeközben egyensúlyra kell törekedni a társadalom bűnözéstől való megvédésére és az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának védelmére irányuló célkitűzések, valamint egy olyan szabályozási környezet megteremtésének szükségessége között, amely lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy aránytalan jogszabályi megfelelési költségek nélkül fokozzák üzleti tevékenységeiket.
- (3) Ez az irányelv a negyedik olyan irányelv, amely a pénzmosás jelentette fenyegetéssel foglalkozik. A 91/308/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a pénzmosást a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények szempontjából határozta meg, és

⁽¹⁾ HL C 166., 2013.6.12., 2. o.

⁽²⁾ HL C 271., 2013.9.19., 31. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. március 11-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i állásponjtja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 91/308/EGK irányelve (1991. június 10.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 166., 1991.6.28., 77. o.).

kizárólag a pénzügyi ágazatra rótt kötelezettségeket. A 2001/97/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ kiterjesztette a 91/308/EGK irányelv hatályát az az által szabályozott bűncselekmények, valamint foglalkozások és tevékenységek tekintetében is. A Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2003 júniusában módosította ajánlásait, hogy azokat a terrorizmus finanszírozására is kiterjessze, és részletesebb követelményeket vezetett be az ügyfelek azonosításával és kilétük ellenőrzésével kapcsolatban, valamint azokra a helyzetekre vonatkozóan, amikor a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás nagyobb kockázata fokozott intézkedéseket tehet indokolttá, illetve amikor a kisebb kockázat kevésbé szigorú ellenőrzést is lehetővé tesz. Ezeket a módosításokat tükrözte a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, továbbá a 2006/70/EK bizottsági irányelv⁽³⁾.

- (4) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. A kizárólag nemzeti vagy akár uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül, nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi fórumokon tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a FATF által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni harcban tevékenykedő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító elterjedése elleni küzdelemről szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a módosított FATF-ajánlások).
- (5) Ezenkívül a pénzügyi rendszerrel az illegális, bűncselekményből származó vagy akár legális pénzek terrorista célok felé irányítása által való visszaélés egyértelmű kockázatot jelent a pénzügyi rendszer integritására, megfelelő működésére, megítélésére és stabilitására nézve. Ennek megfelelően az ezen irányelvben meghatározott megelőző intézkedéseknek a súlyos bűncselekményekből származó pénzek felhasználásával, és pénzeknek vagy vagyonnak a terrorizmus céljaira történő gyűjtésével kell foglalkozniuk.
- (6) A nagy összegű készpénzfizetések esetén igen magas a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata. Az elővigyázatosság fokozása és az ilyen készpénzfizetések kockázatainak csökkentése céljából az irányelv hatályát indokolt kiterjeszteni az árukkal kereskedő természetes és jogi személyekre is, amennyiben legalább 10 000 EUR összegben teljesítenek vagy fogadnak készpénzfizetést. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ennél alacsonyabb küszöbértékeket fogadjanak el, valamint hogy további általános korlátozásokat vezessenek be a készpénzforgalom tekintetében, és szigorítsák a meglévő rendelkezéseket.
- (7) Az elektronikuspénz-termékeket egyre szélesebb körben tekintik a bankszámlát helyettesítő eszközöknek, amely jelenség, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ által meghatározott intézkedések mellett indokolttá teszi, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya a termékekre is kiterjedjen. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egyes, bizonyítottan alacsony kockázatú helyzetekben és szigorú kockázatsökkentési feltételek mellett kivonják az elektronikuspénz-termékeket egyes ügyfél-átvilágítási intézkedések hatálya – például az ügyfél és a tényleges tulajdonos azonosítása és kilétét igazoló ellenőrzése – alól, azonban az ügyletek vagy az üzleti kapcsolat figyelemmel kísérése tekintetében nem adható mentesség az említett termékek számára. A kockázatsökkentési feltételeknek tartalmazniuk kell olyan követelményt, amely értelmében az említett intézkedések hatálya alól kivont elektronikuspénz-termékek kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására használható, valamint hogy az elektronikusan tárolt összegnek elég alacsonynak kell lennie ahhoz, hogy az kizárja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok kijátszását. Az ilyen intézkedések alkalmazása alól való felmentés nem érintheti a tagállamok számára azzal kapcsolatban biztosított mérlegelési jogkört, hogy lehetővé tegyék a kötelezett szolgáltatók számára az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek más, alacsonyabb kockázatú elektronikuspénz-termékek tekintetében történő alkalmazását a 15. cikkkel összhangban.
- (8) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó, kötelezett szolgáltatók vonatkozásában az ingatlanügynökök kategóriájába adott esetben a bérbeadással foglalkozó ügynökök is beleérthetők.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/97/EK irányelve (2001. december 4.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljaira való felhasználásának megelőzéséről szóló 91/308/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 344., 2001.12.28., 76. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2006/70/EK irányelve (2006. augusztus 1.) a „politikai közszereplők” fogalmát, valamint az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási eljárások és az alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon folytatott pénzügyi tevékenység alapján nyújtott mentesség technikai követelményeit illetően a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról (HL L 214., 2006.8.4., 29. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

- (9) A tagállamok meghatározása szerinti jogi hivatások képviselőinek indokolt ezen irányelv hatálya alá tartozniuk, ha pénzügyi vagy társasági ügyletekben vesznek részt, ideértve az adótanácsadást is, mivel ezekben az esetekben a legnagyobb a kockázata annak, hogy a jogi hivatások képviselőinek a szolgáltatásaival visszaélnek a büntetendő cselekményből származó jövedelem tisztára mosása vagy a terrorizmus finanszírozása céljából. Mentességet kell azonban nyújtani az igazságszolgáltatási eljárás előtt, az eljárás folyamán és azt követően, vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása során szerzett információkra vonatkozó bejelentési kötelezettség alól. A jogi tanácsadásra ezért továbbra is vonatkozni kell a szakmai titoktartási kötelezettségeknek, kivéve, ha a jogi hivatás képviselője pénzmossási vagy terrorizmusfinanszírozási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsadás nyújtása pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történik, vagy ha a jogi hivatás képviselője tudatában van annak, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás érdekében kéri.
- (10) A közvetlenül összehasonlítható szolgáltatások tekintetében ugyanolyan módon kell eljárni, amennyiben azokat az ezen irányelv hatálya alá tartozó szakemberek bármelyike nyújtja. Az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Alapjogi Charta) garantált jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, egyes tagállamokban az ügyfelet igazságszolgáltatási eljárásokban védeni vagy képviselni, illetve az ügyfél jogi helyzetét tisztázni jogosult könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell az ezen irányelvben meghatározott bejelentési kötelezettségek hatálya alá tartozniuk.
- (11) Kifejezetten fontos kiemelni, hogy a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó „adóbűncselekmények” a módosított FATF-ajánlásokkal összhangban bekerültek a „büntetendő cselekmény” ezen irányelvben található tág fogalom meghatározásába. Tekintve, hogy az egyes tagállamokban eltérő adóbűncselekmények lehetnek az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének f) pontjában említett szankciókkal büntetendő cselekmények, az adóbűncselekmények fogalmának a nemzeti jogban szereplő meghatározása a különböző tagállamokban eltérhet egymástól. Az adóbűncselekmények fogalmának a tagállamok nemzeti jogában szereplő meghatározásainak összehangolása ugyan nem cél, a tagállamoknak azonban – a nemzeti joguk szerinti lehető legnagyobb mértékben – lehetővé kell tenniük az uniós pénzügyi információs egységek közötti információcserét és segítségnyújtást.
- (12) Szükség van azoknak a természetes személyeknek az azonosítására, akik valamely jogi entitásnak a tulajdonosai, vagy afölött irányítást gyakorolnak. A tényleges átláthatóság biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a területükön bejegyzett vagy bármely más mechanizmus útján létrehozott jogi személyeknek a lehető legnagyobb része az irányelv hatálya alá tartozzon. Bár a meghatározott részvényesi vagy tulajdonosi részesedés arányának ismerete nem eredményezi automatikusan a tényleges tulajdonos személyének megállapítását, ez is egy olyan bizonyító tényező, amelyet – más tényezőkkel együtt – figyelembe kell venni. A tagállamok mindazonáltal dönthetnek úgy, hogy egy alacsonyabb százalékos arányú részesedés is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra.
- (13) A tényleges tulajdonosok azonosítását és kilétét igazoló ellenőrzését adott esetben ki kell terjeszteni az olyan jogi entításokra, amelyek tulajdonosai más jogi entításoknak, a kötelezett szolgáltatóknak pedig azon természetes személy(ek)et kell felkutatniuk, aki(k) tulajdonosi érdekeltségen keresztül vagy más módon végső irányítást gyakorol(nak) azon jogi entitás fölött, amely az ügyfelük. A más módon gyakorolt irányítás magában foglalhatja többek között az összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatások elkészítésének céljából alkalmazott irányításra vonatkozó olyan kritériumokat, mint például a részvényesi megállapodás útján gyakorolt irányítás, a meghatározó befolyás gyakorlása vagy a vezető tisztségviselő(k) kinevezésére vonatkozó hatáskör. Előfordulhatnak olyan esetek, amikor nem azonosítható olyan természetes személy, aki valamely jogi entitás végső tulajdonosa lenne vagy végső irányítást gyakorolna fölötté. Az ilyen kivételes esetekben a kötelezett szolgáltatók a vezető tisztségviselő(ke)t tekinthetik a tényleges tulajdonos(ok)nak, ha már minden más azonosítási módot kimerítettek, és feltéve, hogy nincs ok a gyanúra.
- (14) A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos és naprakész információ szükségessége alapvető tényező azon bűnözők felderítése során, akik kilétüket egyébként valamely társasági struktúra mögé rejthetik. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jognak megfelelően a területükön létrehozott szervezetek – az olyan alapvető információkon túl, mint például a vállalat neve és címe, valamint az alapítást és a jog szerinti tulajdonosi szerkezetet tanúsító okirat – megfelelő, pontos és naprakész információkat szerezzenek a tényleges tulajdonosaikra vonatkozóan, és ezeket az információkat megőrizték. A jogi entításokkal való visszaélések elleni küzdelmet elősegítő nagyobb átláthatóság érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a vállalaton kívül található központi nyilvántartásban tárolják, az uniós joggal teljes összhangban. Erre a célra a tagállamok számára lehetővé kell tenni egy központi, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat összegyűjtő adatbázis, vagy a cégnyilvántartás, illetve valamely más központi nyilvántartás használatát. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhassanak, hogy a kötelezett szolgáltatók feladata a nyilvántartás kitöltése. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek az információk minden esetben elérhetőek legyenek az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek számára, továbbá hogy azokat átadják a kötelezett szolgáltatóknak, amikor azok ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tesznek. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy azok az egyéb személyek, akik a pénzmossás, a terrorizmusfinanszírozás és az ezekhez kapcsolódó alapbűncselekmények – például a korrupció, az adóbűncselekmények és a csalás – tekintetében jogos érdeküket igazolni tudják, az adatvédelmi szabályokkal összhangban

hozzáférhessenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz. Azoknak a személyeknek, akik jogos érdeküket igazolni tudják, hozzáférést kell biztosítani a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó – megfelelő mélységű – információkhoz.

- (15) Az említett célból a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően az ebben az irányelvben előírt hozzáférésnél szélesebb körű hozzáférést engedélyezhetnek.
- (16) A tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz kellő időben való hozzáférést oly módon kell biztosítani, hogy elkerülhető legyen az érintett vállalat figyelmeztetésének a kockázata.
- (17) A jogi formák különböző típusai közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében a vagyonkezelőknek is információkat kell szerezniük a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan, és ezeket az információkat meg kell őrizniük és át kell adniuk az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tevő kötelezett szolgáltatóknak, valamint továbbítaniuk kell az információkat a központi nyilvántartásba vagy központi adatbázisba, továbbá nyilatkozniuk kell státusukról a kötelezett szolgáltatók felé. A fentiekkel megegyező követelményeknek kell vonatkozniuk az olyan jogi entitásokra is, mint például az alapítványok és a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások.
- (18) Ezen irányelv a hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatók által végzett olyan tevékenységekre is alkalmazandó, melyeket az interneten keresztül folytatnak.
- (19) Az új technológiák idő- és költséghatékony megoldásokat kínálnak mind a vállalkozások, mind az ügyfelek számára, és ezért a kockázatértékelés során célszerű figyelembe venni őket. Az illetékes hatóságoknak és a kötelezett szolgáltatóknak proaktívan kell fellépniük a pénzmosás új és innovatív módszerei ellen.
- (20) Az Uniónak az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) irányító testületében lévő képviselőit ösztönözni kell ezen irányelv végrehajtására, és az irányelvnek érvényt szerző, az EBRD weboldalán megjelentetett részletes eljárásokat tartalmazó pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni politika közzétételére.
- (21) Aggályokra ad okot a szerencsejáték-ágazat által nyújtott szolgáltatásoknak a büntetendő cselekményből származó jövedelem tisztára mosása céljára történő felhasználása. A szerencsejáték-ágazattal összefüggő kockázatok enyhítése érdekében ezen irányelvnek ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását kell előírni a nagyobb kockázatot jelentő szerencsejátékok szervezői számára azon egyedi ügyletek esetén, amelyek összege legalább 2 000 EUR. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kötelezett szolgáltatók azonos kiegészítőket alkalmaznak a nyereményfelvétel, a pénzbeli tétek – ideértve a szerencsejáték-zsetonok vásárlását és beváltását is – illetve a kettő együttes fennállása esetében. A fizikai létesítményekkel, így kaszinókkal és játéktermekkel rendelkező szerencsejáték-szervezőknek biztosítaniuk kell, hogy az ügyfél-átvilágítás, amennyiben a létesítmény bejáratánál történik, összekapcsolható legyen az ügyfél által az említett létesítményben végrehajtott ügyletekkel. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a bizonyítottan alacsony kockázatú helyzetekben mentességet biztosítsanak bizonyos szerencsejáték szolgáltatásoknak az ezen irányelvben meghatározott követelmények közül néhány vagy valamennyi alól. A tagállamok csak szigorúan korlátozott és indokolt körülmények között vehetik fontolóra a mentességek alkalmazását, és csak abban az esetben, ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata alacsonynak tekinthető. A mentességekkel kapcsolatban egyedi kockázatértékelést kell végezni, melynek során mérlegelni kell, hogy az érintett ügyletek milyen fokú kockázatot jelentenek. A mentességekről értesíteni kell a Bizottságot. A tagállamoknak a kockázatértékelésben ki kell térniük arra, hogy milyen módon vették figyelembe a Bizottség által a szupranacionális kockázatértékelés keretében kiadott jelentések vonatkozó megállapításait.
- (22) A pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata nem minden esetben ugyanolyan mértékű. Ennek megfelelően teljes körű kockázatalapú megközelítést kell alkalmazni. A kockázatalapú megközelítés nem tekintendő a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók részére biztosított túlzottan megengedő lehetőségnek. Sokkal inkább a tényeken alapuló döntéshozatal alkalmazását jelenti az Uniót és az Unióban tevékenykedő szereplőket fenyegető pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok célzottabb kezelése érdekében.
- (23) A felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítása, értelmezése és csökkentése érdekében a tagállamoknak és az Uniónak szükségük van a kockázatalapú megközelítés alátámasztására. A kockázatazonosítás szupranacionális megközelítésének fontosságát nemzetközi szinten is felismerték, és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) (EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) meg kell bízni azzal a feladattal, hogy vegyes bizottságuk útján adjanak véleményt az uniós pénzügyi ágazatot érintő kockázatokról.

- (24) A Bizottság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy megvizsgálja azokat a konkrét, határokon átnyúló fenyegetéseket, amelyek hatással lehetnek a belső piacra, és amelyeket az egyes tagállamok nem tudnak azonosítani, illetve amelyekkel szemben nem tudnak eredményesen küzdeni. A Bizottságot ezért meg kell bízni azzal a feladattal, hogy koordinálja a határokon átnyúló tevékenységekkel összefüggő kockázatok értékelését. E folyamat sikere szempontjából alapvető fontosságú az olyan megfelelő szakértők bevonása, mint például a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással foglalkozó szakértői csoport, valamint a pénzügyi információs egységek és – adott esetben – más uniós szintű szervek képviselői. A folyamat tekintetében továbbá fontos információforrást jelentenek a nemzeti kockázateértékelések és a tagállami tapasztalatok. A határokon átnyúló fent említett kockázatoknak a Bizottság általi értékelése nem járhat együtt személyes adatok kezelésével. Az adatokat minden esetben teljes mértékben anonimizálni kell. A nemzeti és az uniós adatvédelmi felügyeleti hatóságokat csak abban az esetben kell bevonni, ha a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok értékelése magánszemélyek magánéletének, illetve adataiknak a védelmét érinti.
- (25) A kockázateértékelés eredményeit adott esetben időben a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani, hogy azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni tudják saját kockázataikat.
- (26) Ezen túlmenően, az uniós szintű kockázatok magasabb fokú azonosítása, értelmezése, kezelése és csökkentése érdekében a tagállamoknak a kockázateértékeléseik eredményeit meg kell osztaniuk egymással, a Bizottsággal, az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val (a továbbiakban: a felügyeleti hatóságok).
- (27) Ezen irányelv alkalmazása során helyénvaló figyelembe venni az irányelv hatálya alá tartozó kisebb méretű kötelezett szolgáltatók jellemzőit és szükségleteit, és olyan elbánást kell biztosítani, amely megfelel a konkrét igényeknek és üzleti tevékenységük jellegének.
- (28) Az uniós pénzügyi rendszer és a belső piac megfelelő működésének a pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással szembeni védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azoknak a harmadik országbeli joghatóságoknak az azonosítása céljával, amelyeknek a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit stratégiai hiányosságok jellemzik (a továbbiakban: kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok). A pénzmossással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos veszélyek változó természete – kiegészülve a bűnözők rendelkezésére álló technológiák és eszközök folyamatos fejlődésével – a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok tekintetében szükségessé teszi a jogi keret gyors és folyamatos kiigazítását a meglévő kockázatok eredményes kezelése és az új kockázatok kialakulásának megakadályozása érdekében. A Bizottságnak figyelembe kell vennie a pénzmosság megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén a illetékes nemzetközi szervezetektől és standardalkotó intézményektől érkező olyan információkat, mint például a nyilvános FATF-nyilatkozatok, a kölcsönös értékelési jelentések vagy részletes értékelési jelentések, illetve a közzétett nyomkövetési jelentések, és adott esetben az ezekben esetlegesen bekövetkező változások alapján ki kell igazítania a saját értékeléseit.
- (29) A tagállamoknak elő kell írniuk legalább azt, hogy a kötelezett szolgáltatók fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak abban az esetben, ha a Bizottság által azonosított, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban letelepedett természetes személyek vagy jogi entitásokkal kapcsolatosan járnak el. Meg kell tiltani a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban letelepedett harmadik felekre való hagyatkozást is. A listán nem szereplő országokra nem lehet automatikusan úgy tekinteni, hogy azok rendelkeznek a pénzmosság megelőzését és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó hatékony rendszerekkel, és az ilyen országokban letelepedett természetes személyeket és jogi entitásokat pedig kockázateérzékenység alapján kell értékelni.
- (30) A kockázatok jellege változó, a változók pedig önmagukban vagy egymással ötvözve növelhetik vagy csökkenthetik a felmerülő potenciális kockázatot, és ennek folytán hatással vannak a megelőző intézkedésekre, például az ügyfél-átvilágítási intézkedésekre megfelelő szintjére. Így bizonyos körülmények között fokozott átvilágítást kell alkalmazni, míg más esetekben egyszerűsített átvilágítás is elegendő lehet.
- (31) Fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek nagyobb kockázatot jelentenek a pénzmosság vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából. Bár minden ügyfél kilétét és üzleti profilját meg kell állapítani, vannak olyan esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és az ügyfelek kilétét igazoló ellenőrzési eljárásokra van szükség.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (32) Ez különösen igaz az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatokban, akik uniós vagy nemzetközi szinten fontos közhivatalt töltenek vagy töltöttek be és különösen az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatokban, akik olyan országokból származnak, ahol elterjedt a korrupció. Az ilyen kapcsolatok különösen a pénzügyi ágazatot tehetik ki jelentős, a megítélését érintő és jogi kockázatoknak. A korrupció elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítés is indokolja az ilyen személyek esetében alkalmazott különös figyelmet, valamint a megfelelő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását az olyan személyekre vonatkozóan, akiket hazai szinten vagy külföldön jelentős hivatal ellátásával bíztak meg, illetve akik nemzetközi szervezetek vezető személyiségei.
- (33) A politikai közszereplőkkel kapcsolatos előírások megelőző és nem büntető jellegűek, és azok nem jelenthetik a politikai közszereplők büntetendő cselekmény érintettjeként való megbélyegzését. Valamely személlyel való üzleti kapcsolat létesítésének visszautasítása csupán azon az alapon, hogy az adott ügyfél kiemelt közszereplőnek minősül, ellentétben ezen irányelv, valamint a FATF által megfogalmazott felülvizsgált ajánlások betűjével és szellemével.
- (34) A vezető tisztségviselők által az üzleti kapcsolat létesítéséhez adott jóváhagyásnak a megszerzése nem teszi szükségessé minden esetben az igazgatótanács jóváhagyását. Indokolt, hogy a jóváhagyást olyan személy is megadhatja, aki megfelelő ismeretekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben van kitéve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentette kockázatoknak, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon.
- (35) Annak érdekében, hogy elejét lehessen venni az ügyfél-azonosítási eljárás újbóli lefolytatásának, amely üzleti késedelmekhez és a hatékonyság csökkenéséhez vezet, helyénvaló megfelelő biztosítékok mellett engedélyezni az olyan ügyfelek kötelezett szolgáltató általi befogadását, akiknek az azonosítását máshol már elvégezték. Azokban az esetekben, amikor valamely kötelezett szolgáltató harmadik személyre hagyatkozik, az ügyfél-átvilágításnak azon kötelezett szolgáltató végső felelősségének kell maradnia, amelynél az ügyfelet befogadják. A harmadik személy vagy az a személy, aki az ügyfél befogadását végezte, az ügyféllel való, ezen irányelv hatálya alá tartozó kapcsolata erejéig továbbra is felel az ezen irányelvben foglalt előírások betartásáért, beleértve a gyanús ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások tárolására vonatkozó kötelezettségét is.
- (36) A kötelezett szolgáltatók és az irányelv hatálya alá nem tartozó külső természetes vagy jogi személyek között fennálló, szerződésen alapuló meghatalmazotti vagy kiszervezési kapcsolat esetében a kötelezett szolgáltató részeként tevékenykedő meghatalmazottakra vagy a kiszervezett szolgáltatás nyújtójára vonatkozó bármely, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggő kötelezettség kizárólag a felek közötti szerződésen alapulhat, nem pedig ezen az irányelven. Az ezen irányelvnek való megfelelés felelősségének ezért továbbra is elsődlegesen a kötelezett szolgáltatót kell terhelnie.
- (37) Valamennyi tagállam létrehozott vagy létre kell hoznia működési szempontból független és autonóm pénzügyi információs egységeket a kapott információk annak céljából történő gyűjtésére és elemzésére, hogy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megakadályozása és az ellenük való küzdelem érdekében megállapítsa az összefüggést a gyanús ügyletek és az azok mögött húzódó büntetendő cselekmények között. A működési függetlenség és autonómia azt jelenti, hogy a pénzügyi információs egységeknek rendelkezniük kell a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, az arra vonatkozó önálló döntéshozatali is beleértve, hogy szükség van-e bizonyos meghatározott információk elemzésére, igénylésére, illetve továbbítására. A gyanús ügyleteket és a pénzmosásra, a kapcsolódó alaphüncselekményekre vagy a terrorizmus finanszírozására vonatkozó más információkat jelenteni kell a pénzügyi információs egységnek, amelynek országos központként kell működnie az információk fogadása és elemzése, valamint az elemzéseik eredményének az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása tekintetében. Minden gyanús ügyletet jelenteni kell az összeg nagyságától függetlenül, ideértve a megkísérelt, de végre nem hajtott ügyleteket is. A bejelentett információk küszöbértéken alapuló információkat is tartalmazhatnak.
- (38) A gyanús ügyletek végrehajtásának általános tilalmától eltérve, a kötelezett szolgáltatók az illetékes hatóságok értesítését megelőzően végrehajthatják a gyanús ügyleteket, ha a végrehajtás elmaradása lehetetlen, vagy valószínűleg akadályozná egy feltételezett pénzmosási vagy terrorizmus finanszírozását szolgáló művelet kedvezményezettjeinek felderítését. Ez azonban nem érinti a tagállamok által vállalt azon nemzetközi kötelezettségeket, hogy a terroristák, terrorista szervezetek vagy a terrorizmust finanszírozó személyek pénzeszközeit és vagyoni eszközeit az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak megfelelően haladéktalanul befagyasszák.
- (39) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kötelezett szolgáltatók számára megfelelő önszabályozó testületet jelöljenek ki a pénzügyi információs egység helyett első körben tájékoztatandó hatóságként. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban az első körben az önszabályozó testületnek történő jelentéstétel fontos biztosítékot jelent a jogászokra alkalmazandó bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos alapvető jogok védelmének fenntartása szempontjából. A tagállamoknak rendelkezniük kell a szakmai titoktartás, az információk bizalmas jellege és a magánélet védelme biztosításának módjáról, illetve az ehhez szükséges eszközökről.
- (40) Amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy ilyen önszabályozó testületet jelöl ki, engedélyezheti vagy előírhatja a testületnek, hogy az általuk képviselt személyektől kapott információt ne továbbítsa a pénzügyi

információs egység felé amennyiben az ilyen információt valamely ügyfelük hozta tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szereztek be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselőjének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor

- (41) A pénzmosásra utaló gyanúról bejelentést tevő munkavállalókat számos esetben érte fenyegetés vagy ellenséges fellépés. Bár ez az irányelv nem avatkozhat be a tagállamok igazságszolgáltatási eljárásaiba, rendkívül fontos, hogy e kérdést rendezzék annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszer hatékonysága biztosítva legyen. A tagállamoknak tisztában kell lenniük ezzel a problémával, és minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy megvédjék a magánszemélyeket – köztük a kötelezett szolgáltatók alkalmazottait és képviselőit – az ilyen fenyegetésektől és ellenséges fellépésektől, továbbá nemzeti jogokkal összhangban megfelelő védelmet kell biztosítaniuk az említett személyek számára, különösen a személyes adataik védelméhez való joguk és a hatékony jogi védelemhez és képviselőhöz való joguk tekintetében.
- (42) A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó. A személyes adatoknak az uniós intézmények és szervek általi, ezen irányelv céljaira történő kezelésére a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alkalmazandó. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. Ezen irányelv nem érinti a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmét, ideértve a nemzeti jogba átültetett 2008/977/IB tanácsi kerethatározat⁽³⁾ rendelkezéseit.
- (43) Alapvető fontosságú, hogy az irányelvnek és a felülvizsgált FATF ajánlásainak az összehangolását az uniós jogszabályoknak – különösen az uniós adatvédelmi jog és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogok védelme tekintetében – teljes mértékben megfelelve végezzék. Ezen irányelv végrehajtásának egyes aspektusai adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és megosztását foglalják magukban. A személyes adatok említett kezelését az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, kizárólag az ezen irányelvben rögzített célokra, illetve az irányelv által előírt tevékenységekre vonatkozóan indokolt engedélyezni, beleértve az ügyfél-átvilágítás végrehajtását, a folyamatos monitoringot, a szokatlan és gyanús ügyletekkel kapcsolatos nyomozást és azok bejelentését, valamely jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosának azonosítását, a politikai közszereplők azonosítását, továbbá az információk illetékes hatóságok, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények és egyéb kötelezett szolgáltatók általi megosztását. A kötelezett szolgáltatók a személyes adatok összegyűjtését és ezt követő kezelését szigorúan csak az irányelv előírásainak betartásához szükséges mértékig végezhetik el, és a személyes adatok nem kezelhetők tovább olyan módon, amely összeegyeztethetetlen az említett céllal. Szigorúan meg kell tiltani mindenekelőtt a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését.
- (44) A felülvizsgált FATF által megfogalmazott ajánlások szerint az illetékes hatóságokkal való teljes körű együttműködés érdekében, továbbá annak érdekében, hogy a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése, felderítése, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozás céljaira az illetékes hatóságok által benyújtott tájékoztatási kérelmeknek mielőbb eleget tudjanak tenni, a kötelezett szolgáltatóknak legalább öt éven át meg kell őrizniük az ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében tudomásukra jutott, szükséges információkat, valamint az ügyletek adatait. Az eltérő módszerek alkalmazásának elkerülése, továbbá a személyes adatok védelmére és a jobbiztonságra vonatkozó előírások teljesítése érdekében ezt a tárolási időszakot az üzleti kapcsolat végét, illetve az alkalmi ügylet befejezését követő öt éves időtartamban kell meghatározni. Amennyiben azonban a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése, felderítése, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozás céljaira ez szükséges, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a nemzeti büntetőjognak a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozások és jogi eljárások esetén alkalmazandó, a bizonyítékokra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül – a szükségesség és arányosság értékelését követően lehetővé tegyék vagy előírják az adatok további, öt évet meg nem haladó időtartamra történő tárolását. A tagállamoknak elő kell írniuk az adatok biztonságát szavatolni hivatott egyedi biztosítékok bevezetését, és rendelkezniük kell arról, hogy mely személyek vagy személyek mely kategóriái, illetve mely hatóságok rendelkezhetnek kizárólagos hozzáféréssel a tárolt adatokhoz.
- (45) Annak érdekében, hogy az ezen irányelvnek a tagállamok nemzeti jogrendjébe való átültetésének időtartama alatt biztosítható legyen a megfelelő és hatékony igazságszolgáltatás, továbbá hogy az irányelvet zökkenőmentesen együtt lehessen alkalmazni a tagállamok nemzeti eljárásjogával, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(3) A Tanács 2008/977/IB kerethatározata (2008. november 27.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

lehetséges eseteinek megelőzése, felderítése vagy az ezekkel kapcsolatos nyomozások céljából végzett, a tagállamokban az irányelv hatálybalépésekor folyamatban lévő jogi eljárásokat érintő információkat és dokumentumokat a hatálybalépés napjától számított öt éven át kell tárolni, mely időszak további öt évre meghosszabbítható.

- (46) Az ezen irányelv alkalmazásában kezelt személyes adatokra vonatkozik az érintettnek az adathoz való hozzáférési joga. Az érintettnek a gyanús ügyletekhez kapcsolódó bejelentésekben foglalt bármely információkhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért a 95/46/EK irányelv 13. cikkével, illetve adott esetben a 45/2001/EK rendelet 20. cikkével összhangban indokolt lehet e jog alól kivételeket tenni vagy e jogot korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmeznie, hogy a 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett valamely felügyelő hatóság, vagy adott esetben az európai adatvédelmi biztos ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az említett irányelv 22. cikkében említett jogorvoslathoz. A 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett felügyelő hatóság hivatalból is eljárhat. A hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül indokolt, hogy a felügyelő hatóság tájékoztathassa az érintettet arról, hogy a felügyelő hatóság valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezte, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.
- (47) Azok a személyek, akik vagy amelyek valamely hitelintézet vagy pénzügyi intézmény számára szerződés alapján kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik vagy amelyek a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények számára a pénzeszközök továbbításával kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve elszámolási és kiegyenlítési rendszert működtetnek, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (48) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzetközi probléma, és az ellenük folytatott küzdelemnek globálisnak kell lennie. Amennyiben az uniós hitelintézetek és pénzügyi intézmények olyan harmadik országokban rendelkeznek fióktelepekkel és leányvállalatokkal, amelyekben az e területre vonatkozó követelmények enyhébbek, mint az adott tagállamban, az egy intézményen vagy intézménycsoporton belül túlzottan eltérő előírások alkalmazásának elkerülése érdekében ezen fióktelepek és leányvállalatok vonatkozásában az uniós előírásokat kell alkalmazniuk, vagy ha ez nem lehetséges, akkor értesíteniük kell a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait.
- (49) A kötelezett szolgáltatók számára – ahol ez alkalmazható – visszajelzést kell adni a gyanús ügyletekkel összefüggésben általuk tett bejelentések hasznosságáról és az azok nyomán hozott intézkedésekről. Ennek lehetővé tétele érdekében és azért, hogy ellenőrizhető legyen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik eredményessége, a tagállamoknak erre vonatkozó statisztikákkal kell rendelkezniük és ezek minőségét folyamatosan fejleszteniük kell. Az uniós szinten gyűjtött statisztikai adatok minőségének és összhangjának további javítása érdekében a Bizottságnak nyomon kell követnie a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem alakulását az Unióban, és rendszeresen áttekintést kell közzétennie.
- (50) Amennyiben a tagállamok előírják a területükön fióktelepnek nem minősülő telephellyel rendelkező olyan elektronikuspénz-kibocsátók és pénzforgalmi szolgáltatók számára, amelyeknek a főirodája valamely másik tagállamban van, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön, lehetővé kell tenni számukra annak előírását, hogy a kinevező intézmény nevében eljáró központi kapcsolattartó pont gondoskodjon arról, hogy a telephelyek betartsák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályokat. Ezen túlmenően, a tagállamoknak – többek között a megfelelő felügyelet elvégzésének az elősegítése révén – biztosítaniuk kell, hogy ez a követelmény arányos legyen, és ne lépje túl a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartására vonatkozó célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (51) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzváltó irodák, a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók vagy a szerencsejáték-szervezők tekintetében az e szervezetek üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek, valamint az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek legyenek. Az adott személyek alkalmasságának és megfelelőségének minimális feltételeit annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy ezáltal megakadályozható legyen, hogy e szervezeteket a vezetőik, illetve tényleges tulajdonosaik visszaélések elkövetése céljára használják fel.
- (52) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak hálózatán keresztül – telephelyet működtet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a feladata kell, hogy legyen annak felügyelete, hogy a kötelezett szolgáltató alkalmazza-e a csoport minden tagjára kiterjedő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikákat és eljárásokat. Ennek keretében helyszíni látogatásokra is sor kerülhet a másik tagállamban található telephelyeken. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának szorosan együtt kell működnie a fogadó tagállam illetékes hatóságával, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdéstről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a telephely megfelel-e a fogadó tagállamban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében meghatározott szabályoknak.

- (53) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak vagy a 2009/110/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban elektronikus pénzt értékesítő személyek hálózatán keresztül – telephelyet működtet, továbbra is a fogadó tagállam illetékes hatósága felel annak biztosításáért, hogy a telephely megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak, adott esetben többek között helyszíni vizsgálatok és külső monitoring révén, valamint az említett követelmények súlyos megsértése esetén megfelelő és arányos intézkedések meghozatalával. A fogadó tagállam illetékes hatóságának szorosan együtt kell működnie a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdésről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a kötelezett szolgáltató hogyan alkalmazza a csoportnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikáit és eljárásait. A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok azonnali orvoslást igénylő súlyos megsértésének a felszámolása érdekében a fogadó tagállam illetékes hatósága számára lehetővé kell tenni, hogy olyan megfelelő és arányos átmeneti korrekciós intézkedéseket alkalmazzon, amelyeket hasonló körülmények között a hatáskörükbe tartozó kötelezett szolgáltatókra kell alkalmazniuk az ilyen súlyos hiányosságok orvoslása érdekében, adott esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a segítségével vagy azzal együttműködésben.
- (54) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás transznacionális jellegére tekintettel rendkívül fontos a pénzügyi információs egységek közötti koordináció és együttműködés. Az ilyen jellegű koordináció és együttműködés javítása és különösen annak biztosítása érdekében, hogy a gyanús ügyletekről tettbe jelentések eljussanak azon tagállam pénzügyi információs egységéhez, amely számára azok a leghasznosabbak, ezen irányelvnek részletes szabályokat határoz meg.
- (55) Az Unió Pénzügyi Információs Egységek Platformja a pénzügyi információs egységek képviselőiből álló, 2006 óta működő informális csoport, amelynek célja, hogy elősegítse a pénzügyi információs egységek közötti együttműködést és az együttműködéssel kapcsolatos olyan kérdésekről történő eszmecsere, mint például a pénzügyi információs egységek közötti, valamint a pénzügyi információs egységek és harmadik országok pénzügyi információs egységei közötti hatékony nemzetközi együttműködés, a határokon átnyúló ügyek közös elemzése, továbbá a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzeti és nemzetközi szintű kockázatainak értékelése szempontjából fontos trendek és tényezők.
- (56) Az uniós pénzügyi információs egységek közötti információcsere javítása kiemelt jelentőségű a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás transznacionális jellegének kezelése szempontjából. A tagállamoknak ösztönözniük kell az információcserére szolgáló biztonságos eszközök – különösen a decentralizált számítógépes hálózat (a továbbiakban: a FIU.net) vagy annak utódja, valamint az e hálózat által kínált módszerek – használatát. Engedélyezni kell a pénzmossással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, további feldolgozásnak alá nem vetett és nem továbbított információknak a pénzügyi információs egységek közötti, elemzési célokból történő előzetes cseréjét, feltéve, hogy az ilyen információcsere nem ütközik a nemzeti jog alapvető elveibe. A pénzügyi információs egységek megállapítása szerint potenciálisan adóüncselekményekhez kapcsolódó ügyekre vonatkozó információcsere nem érintheti az adózás területén folytatott olyan információcserét, amelyre a 2011/16/EU tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően, illetve az adóügyekben folytatott információcserére és igazgatási együttműködésre vonatkozó nemzetközi előírásoknak megfelelően került sor.
- (57) Annak érdekében, hogy képesek legyenek teljes mértékben és gyorsan reagálni a pénzügyi információs egységektől érkező megkeresésekre, a kötelezett szolgáltatóknak rendelkezniük kell olyan hatékony rendszerekkel, amelyek segítségével teljes körűen, időben, biztonságos és a bizalmasságot garantáló csatornán keresztül hozzáférhetnek az olyan üzleti kapcsolatokra vonatkozó információkhoz, amelyeket meghatározott természetes vagy jogi személyekkel tartanak vagy tartottak fenn. Az uniós és a nemzeti joggal összhangban a tagállamok fontolóra vehetik például a bankügyletek nyilvántartására vonatkozó rendszerek vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszerek létrehozását, ami – adott esetben a bírósági engedélyezés sérelme nélkül – biztosítaná a pénzügyi információs egységek számára a bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést. A tagállamok mérlegelhetik továbbá olyan mechanizmusok kidolgozását, amelyek célja annak biztosítása, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek olyan eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik a vagyoni eszközöknek a tulajdonos előzetes értesítése nélküli azonosítását.
- (58) A tagállamoknak ösztönözniük kell az illetékes hatóságokat arra, hogy ezen irányelv alkalmazásában gyors, konstruktív és hatékony módon biztosítsák a lehető legszélesebb körű, határokon átnyúló együttműködést, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó szabályok vagy eljárások sérelme nélkül. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen azt, hogy pénzügyi információs egységeik saját kezdeményezésre vagy kérésre egyaránt szabad információcserét folytassanak harmadik országok pénzügyi információs egységeivel, az uniós jogszabályokra, valamint a pénzügyi információs egységeket tömörítő Egmont Csoport által az információcserére vonatkozóan kidolgozott elvekre figyelemmel.
- (59) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket állapítsanak meg a nemzeti jogban az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések betartásának elmulasztása esetére. A tagállamoknak jelenleg tág lehetőségük van az alapvető megelőző rendelkezések megszegése tekintetében

(1) A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

különböző közigazgatási szankciók és intézkedések alkalmazására. Ez a sokféleség hátrányos lehet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tett erőfeszítések szempontjából és azzal a kockázattal jár, hogy az uniós fellépés elaprózottá válik. Ezen irányelvnek ezért egy sor olyan közigazgatási szankciót és intézkedést kell előírnia, amelyek minimális lehetőségként a tagállamok rendelkezésére állnak az ügyfél-átvilágítási intézkedésekhez, a nyilvántartáshoz, a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentésekhez, valamint a kötelezett szolgáltatók belső ellenőrzéséhez kapcsolódó előírások súlyos, ismétlődő vagy rendszeres megsértése esetére. A szankciók és intézkedések körének kellően szélesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a tagállamok és az illetékes hatóságok számára, hogy figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók közötti különbségeket, különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, valamint az egyéb kötelezett szolgáltatók esetében, tekintettel méretükre, jellemzőikre és tevékenységük jellegére. Ezen irányelv átültetése során a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelvvel összhangban kiszabott közigazgatási szankciók és intézkedések, valamint a nemzeti joggal összhangban kiszabott büntetőjogi szankciók ne sértsék a ne bis in idem elvet.

- (60) A kötelezett szolgáltatóknál vezetői feladatot ellátó vagy azok fölött más módon irányítást gyakorló személyek alkalmasságának az értékelése céljából a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre vonatkozó információk cseréjét a nemzeti jogba átültetett 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak⁽¹⁾ és a 2009/316/IB tanácsi határozatnak⁽²⁾, valamint a nemzeti jog egyéb vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell végrehajtani.
- (61) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozástechnikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt és a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne a felügyeleti hatóságokat, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szervezet megbízni a Bizottsághoz benyújtandó olyan szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (62) A felügyeleti hatóságok által ezen irányelvnek megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadnia, az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.
- (63) Figyelembe véve, hogy a 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelvet ezen irányelvnek megfelelően lényegesen és alapvetően kell módosítani, az egyértelműség és a következetesség érdekében a két irányelvet össze kell vonni és új irányelvvel kell felváltani.
- (64) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzügyi rendszernek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás révén történő védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel a tagállamok által pénzügyi rendszereik védelme érdekében elfogadott egyedi intézkedések adott esetben esetleg nem lennének összhangban a belső piac működésével, valamint a jogállamiság és az uniós közrend szabályaival, az Unió szintjén azonban a fellépés léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) Az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Alapjogi Charta által elismert elveket, mindenképp a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát, a megkülönböztetés tilalmát, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét, valamint a védelemhez való jogot.
- (66) A Chartának a mindenfajta megkülönböztetést tiltó 21. cikkével összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ennek az irányelvnek a végrehajtása az ügyfél-átvilágítással összefüggésben végzett kockázatértékelések tekintetében megkülönböztetés nélkül történjen.
- (67) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (68) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2013. július 4-én véleményét nyilvánította⁽⁴⁾,

(1) A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról (HL L 93., 2009.4.7., 23. o.).

(2) A Tanács 2009/316/IB határozata (2009. április 6.) a 2009/315/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról (HL L 93., 2009.4.7., 33. o.).

(3) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(4) HL C 32., 2014.2.4., 9. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Tárgy, Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

- (1) Ezen irányelv célja, hogy megelőzze az uniós pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználását.
- (2) A tagállamok biztosítják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tilalmát.
- (3) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő szándékos elkövetői magatartás minősül pénzmosásnak:
- a) vagyon átalakítása vagy átruházása annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik, a vagyon jogellenes eredetének elrejtése vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy részére tevékenysége jogi következményeinek elkerüléséhez nyújtott segítség céljából;
 - b) a vagyon valódi jellegének, származásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjogának titkolása vagy leplezése annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;
 - c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata annak a szerzés időpontjában való ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;
 - d) az a), b) és c) pontban említett bármely cselekmény elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása.
- (4) A cselekmény akkor is pénzmosásnak minősül, ha a legalizálni kívánt vagyont eredményező cselekményeket más tagállam vagy egy harmadik ország területén hajtották végre.
- (5) Ezen irányelv alkalmazásában „terrorizmusfinanszírozás”: pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt részben vagy egészben a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ 1–4. cikkében meghatározott bűncselekmények elkövetésére fogják felhasználni.
- (6) A (3) és a (5) bekezdésben említett cselekmények tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

2. cikk

- (1) Ez az irányelv a következő kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó:
- 1. hitelintézetek;
 - 2. pénzügyi intézmények;
 - 3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:
 - a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók;
 - b) közjegyzők és a jogi hivatások más független képviselői, amennyiben azok akár az ügyfelük nevében és javára bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben eljárnak, akár ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:
 - i. ingatlan vagy üzleti részesedés adásvétele;
 - ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;
 - iii. bankszámlák, megtakarítási vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

⁽¹⁾ A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

- iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges hozzájárulások megszervezése;
- v. bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létesítése, működtetése vagy vezetése;
- c) az a) vagy b) pont hatálya alá nem tartozó, bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;
- d) ingatlanügynökök;
- e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- f) szerencsejáték-szervezők.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a játékkaszinók kivételével és megfelelő kockázatértékelést követően bizonyos szerencsejátékok szervezőit részben vagy egészben mentesíthetik az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alól az alapján, hogy e szolgáltatások jellege, illetve adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

A kockázatértékeléseik során figyelembe vett tényezők között a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az érintett ügyletek milyen fokú kockázatot jelentenek, tekintetbe véve az alkalmazott fizetési módokat is.

A tagállamoknak a kockázatértékeléseikben ki kell térniük arra, hogy milyen módon vették figyelembe a Bizottság által a 6. cikk alapján kiadott jelentések vonatkozó megállapításait.

A tagállam által az első albekezdés alapján hozott döntésről, valamint az egyedi kockázatértékelésen alapuló indokolásról minden esetben értesíteni kell a Bizottságot. A Bizottság tájékoztatja az említett döntésről a többi tagállamot.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy pénzügyi tevékenységgel csak alkalmoszerűen vagy nagyon korlátozott mértékben foglalkozó természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek esetében alacsony a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:

- a) a pénzügyi tevékenység abszolút értelemben korlátozott;
- b) a pénzügyi tevékenység ügyletenként korlátozott;
- c) nem a pénzügyi tevékenység az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége;
- d) a pénzügyi tevékenység kiegészíti az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenységét és közvetlenül kapcsolódik ahhoz;
- e) az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége nem az (1) bekezdés 3. pontjának a)–d) vagy f) pontjában említett tevékenység;
- f) a pénzügyi tevékenységet csak az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége ügyfeleinek nyújtják és nem általában a nyilvánosság számára ajánlják.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének 13. pontja szerinti készpénz-átutalási tevékenységgel foglalkozó természetes vagy jogi személyekre.

(4) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes forgalma nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket. E küszöbértéknek megfelelően alacsonynak kell lennie. E küszöbérték nemzeti szinten kell meghatározni, és a pénzügyi tevékenység típusától függően változik.

(5) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok ügyletenként és egyedi ügyletenként maximális küszöbértéket alkalmazhatnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor. A maximális küszöbértéket a pénzügyi tevékenység típusától függően, nemzeti szinten kell meghatározni. A maximális küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses ügylettípusok pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás céljára gyakorlati szempontból ne legyenek alkalmasak, illetve hatékonyak, és nem haladhatja meg az 1 000 EUR-t.

(6) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység forgalma nem haladhatja meg az érintett természetes vagy jogi személy teljes forgalmának 5 %-át.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

(7) A pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának e cikk alkalmazásában történő értékelése során a tagállamok különös figyelmet fordítanak valamennyi olyan pénzügyi tevékenységre, amely esetében – jellegénél fogva – különösen valószínűnek tartják, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából felhasználják vagy visszaélnék vele.

(8) A tagállam által a (3) bekezdés alapján hozott döntésben fel kell tüntetni az alapjául szolgáló indokokat. A tagállamok a körülmények megváltozása esetén visszavonhatják az ilyen határozatokat. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezekről a határozatokról. A Bizottság tájékoztatja ezen határozatokról a többi tagállamot.

(9) A tagállamok kockázatalapú monitoring tevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján hozott határozatok által nyújtott mentességekkel ne éljenek vissza.

3. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve annak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott, az Unióban található fióktelepeit, függetlenül attól, hogy a főirodája az Unión belül vagy harmadik országban található-e;
2. „pénzügyi intézmény”:
 - a) a hitelintézettől eltérő vállalkozás, amely a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenységet végez, beleértve a pénzváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is;
 - b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, amennyiben az említett irányelv hatálya alá tartozó életbiztosítási tevékenységeket folytat;
 - c) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
 - d) a befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazó kollektív befektetési vállalkozás;
 - e) a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 2. cikkének 5. pontjában meghatározott biztosítási közvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó szolgáltatásokkal összefüggésben jár el, kivéve az említett cikk 7. pontjában meghatározott szerződéses biztosítási közvetítőt;
 - f) az a)–e) pontokban említett pénzügyi intézményeknek az Unióban található fióktelepei, függetlenül attól, hogy a főirodájuk valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e;
3. „vagyon”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikus és digitális is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy bennük lévő érdekeltiséget;
4. „büntetendő cselekmény”: a következő súlyos bűncselekmények elkövetésében való mindenfajta bűnözői részvétel:
 - a) a 2002/475/IB kerethatározat 1–4. cikkében meghatározott cselekmények;
 - b) a kábítószeres és a pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ-egyezmény 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett bármely bűncselekmény;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (2002. december 9.) a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

- c) a 98/733/IB tanácsi együttes fellépés ⁽¹⁾ 1. cikkében meghatározott bünszervezetek tevékenységei;
- d) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény ⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő, legalább súlyosnak minősülő csalás;
- e) korrupció;
- f) minden olyan bűncselekmény – többek között a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó és a tagállamok nemzeti jogában meghatározott adóbűncselekmények –, amely esetében a maximálisan kiszabható büntetési tétel egy évnél hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás, illetve azon tagállamok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely esetében a legalacsonyabb kiszabható büntetési tétel hat hónavnál hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás;
5. „önszabályozó testület”: olyan testület, amely egy bizonyos szakma gyakorlóit képviseli és részt vesz a szabályozásokban, egyes felügyeleti és monitoring típusú funkciók ellátásában, valamint a rájuk vonatkozó szabályok betartásában;
6. „tényleges tulajdonos”: minden olyan természetes személy, aki az ügyfél végső tulajdonosa, vagy végső irányítást gyakorol fölötté, és/vagy azon természetes személy(ek), aki(k)nek nevében valamely ügyletet végrehajtanak, vagy valamely tevékenységet folytatnak, beleértve legalább a következőket:
- a) gazdasági társaságok esetében:
- i. azon természetes személy(ek), aki(k) valamely jogi entitás részvényei vagy szavazati jogai megfelelő százalékanak, vagy megfelelő tulajdonosi érdekeltségnek közvetlen vagy közvetett tulajdonosaként – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is –, illetve más módon gyakorolt irányítás révén a jogi személy végső tulajdonosa(i), vagy afölött végső irányítást gyakorol(nak), amennyiben ez a jogi személy nem a szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós jognak megfelelő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, amelyek garantálják a tulajdonosi információk megfelelő szintű átláthatóságát.
- Közvetlen tulajdonlásra utal, ha valamely természetes személynek 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Közvetett tulajdonlásra utal, ha természetes személy(ek) irányítása alatt álló valamely gazdasági társaságnak, vagy ugyanazon természetes személy(ek) irányítása alatt álló több gazdasági társaságnak 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Ez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy úgy döntsenek, hogy az említetteknek alacsonyabb százalékarány is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra. A más módon gyakorolt irányítás megléte többek között a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében szereplő kritériumokkal összhangban állapítható meg;
- ii. amennyiben valamennyi lehetőség kimerítése után az i. alpont alapján egyetlen személy sem határozható meg és nincs ok gyanúra, illetve ha bármilyen kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a meghatározott személy(ek) a tényleges tulajdonos(ok), akkor a vezető tisztségviselő(k) tisztét betöltő természetes személy(ek) tekintendő(k) tényleges tulajdonosnak; a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az i. alpont, valamint ezen alpont szerinti, a tényleges tulajdonos azonosítása érdekében meghozott intézkedésekről;
- b) bizalmi vagyonkezelés esetében:
- i. a vagyonrendelő;
- ii. a vagyonkezelő(k);
- iii. adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy;
- iv. a kedvezményezettek; abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy hasznát élvező egyének kiléte még nincs meghatározva, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy létrehozása, illetve működése;
- v. bármely más természetes személy, aki a kezelt vagyon felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon végső irányítást gyakorol;

⁽¹⁾ 1998. december 21-i 98/733/IB együttes fellépés, amelyet az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikke alapján fogadott el az Európai Unió tagállamaiban a bünszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról (HL L 351., 1998.12.29., 1. o.).

⁽²⁾ HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- c) jogi entitások, például alapítványok, valamint a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás esetében a b) pontban említettekhez hasonló pozíciót betöltő természetes személy(ek)e);
7. „bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltató”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik személyek részére bármely következő szolgáltatást üzletszerűen nyújtja:
- a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;
 - b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetében hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;
 - c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá bármely más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy, illetve társulás jellegű jogi megállapodás részére;
 - d) kifejezett bizalmi vagyonkezelés vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében vagyonkezelőként végzett tevékenység vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;
 - e) eljárás részvényesi meghatalmazottként olyan más személy javára, amely nem szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós joggal összhangban lévő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, vagy annak megszervezése, hogy ilyen részvényesi meghatalmazottként eljárást más személy végezzen;
8. „levelezőbanki kapcsolat”:
- a) banki szolgáltatások egy bank mint a levelező bank általi biztosítása egy másik bank mint válaszadó bank részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését és egyéb szolgáltatásokat, mint például készpénzkezelés, nemzetközi pénzáttalás, csekkelszámolás, az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák nyújtása és a devizaszolgáltatások;
 - b) kapcsolat egyes hitelintézetek között, egyes pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve, amikor hasonló szolgáltatást nyújt egy levelező intézet egy válaszadó intézetnek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek és pénzáttalások céljára kialakított kapcsolatokat is;
9. „kiemelt közszereplő”: olyan természetes személy, aki fontos közhivatalt tölt vagy töltött be, ideértve az alábbiakat:
- a) államfők, kormányfők, miniszterek és miniszterhelyettesek vagy államtitkárok;
 - b) országgyűlési képviselők vagy hasonló jogalkotó szervek tagjai;
 - c) a politikai pártok irányító szerveinek tagjai;
 - d) a legfelsőbb bíróságok, alkotmánybíróságok és magas rangú bírói testületek tagjai, akiknek a döntései ellen – kivételes körülményektől eltekintve –nem lehet fellebbezni;
 - e) a számvevőszékek és a központi bankok igazgatósági tagjai;
 - f) nagykövetek, ügyvivők és a fegyveres erők magas rangú tisztviselői;
 - g) állami tulajdonú vállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai;
 - h) nemzetközi szervezetek igazgatói, igazgatóhelyettesei, vezetőtestületi tagjai vagy ezzel egyenértékű funkciót betöltő személyek;
- Az a)–h) pontban említett közhivatalok egyikébe sem értendők bele a középvezetői és a beosztotti pozíciót betöltő személyek;
10. „családtagok” a következők:
- a) a kiemelt közszereplő házastársa vagy a kiemelt közszereplő házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;
 - b) a kiemelt közszereplő gyermekei, azok házastársa, illetve a kiemelt közszereplő gyermekei házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;
 - c) a kiemelt közszereplő szülei;

11. „közeli kapcsolatban álló személyek”:
 - a) azon természetes személyek, akikről tudott, hogy a kiemelt közszereplővel közösen valamely jogi entitás vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosai vagy vele szoros üzleti kapcsolatban állnak;
 - b) azon természetes személyek, akik egyedüli tényleges tulajdonosai egy olyan jogi entitásnak vagy társulás jellegű jogi megállapodásnak, amelyről tudott, hogy valójában a kiemelt közszereplő javára hozták létre.
12. „vezető tisztségviselő”: olyan tisztségviselő vagy alkalmazott, aki megfelelő ismeretekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben van kitéve pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak és megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon, de nem feltétlenül az igazgatótanács tagja;
13. „üzleti kapcsolat”: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely a kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor tartósan mutatkozik;
14. „szerencsejáték szervezése”: olyan szolgáltatás, amely vagyoni értékkel bíró tételt játszott szerencsejátékokat foglal magában, ideértve azokat is, amelyek esetében a készpénz is szerepet játszik, így a lottó- és kaszinójátékokat, a kártyajátékokat és a fogadást, mely szolgáltatások nyújtása valamely fizikai létesítményben, vagy bármely más távoli hozzáférést biztosító eszköz útján, például elektronikus módon, vagy más kommunikációs módszerrel és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére történik;
15. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalkozáscsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint a 2013/34/EU irányelv 22. cikke szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások;
16. „elektronikus pénz”: 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz;
17. „fiktív bank”: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, illetve hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által folytatott tevékenységekkel megegyező tevékenységeket folytató intézmény vagy intézet, amelyet olyan államban jegyeztek be, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá nincs kapcsolatban valamely szabályozott pénzügyi csoporttal.

4. cikk

(1) A tagállamok a kockázatalapú megközelítéssel összhangban biztosítják, hogy ezen irányelv hatálya részben vagy egészben kiterjedjen a 2. cikk (1) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő, olyan tevékenységeket folytató szakmákra és vállalkozáskategóriákra, amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzügyi célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel.

(2) Amennyiben egy tagállam ezen irányelv hatályát a 2. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő szakmákra vagy vállalkozáskategóriákra is kiterjeszti, erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottságot.

5. cikk

A pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül.

2. SZAKASZ

Kockázatértékelés

6. cikk

(1) A Bizottság értékelést készít a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról.

A Bizottság e célból 2017. június 26-ig jelentést készít, amelyben feltárja, elemzi és értékeli a szóban forgó uniós szintű kockázatokat. Ezt követően a Bizottság két évente, illetve szükség esetén gyakrabban naprakészé teszi jelentését.

(2) Az első albekezdésben említett jelentés legalább a következő szempontokra terjed ki:

- a) a belső piac legnagyobb kockázatnak kitett területei;

- b) az egyes érintett ágazatokkal összefüggő kockázatok;
- c) az illegális bevételek tisztára mosására használt legelterjedtebb bűnözői eszközök.

(3) A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdésben említett jelentést, annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, értelmezéséhez, kezeléséhez és enyhítéséhez, valamint hogy lehetővé tegye a többi érdekelt fél, köztük a nemzeti jogalkotók, az Európai Parlament, a felügyeleti hatóságok és a pénzügyi információk egységei képviselői számára a kockázatok jobb megértését.

(4) A Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak a feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik a Bizottságot, és döntésüket indokolják.

(5) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül 2016. december 26-ig véleményt bocsátanak ki az uniós pénzügyi ágazatot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról (a továbbiakban: az együttes vélemény). Ezt követően az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül két évente bocsátanak ki jelentést.

(6) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a munkát uniós szinten szervezi meg és figyelembe veszi az (5) bekezdésben említett együttes véleményeket, valamint bevonja a munkába a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás területének tagállami szakértőit, a felügyeleti hatóságok képviselőit és adott esetben más uniós szintű szereplőket. A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az együttes véleményeket annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, kezeléséhez és enyhítéséhez.

(7) A Bizottság két évente, illetve szükség esetén gyakrabban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendszeres kockázatértékelések megállapításairól és az e megállapítások alapján tett intézkedésekről.

7. cikk

(1) Valamennyi tagállam megfelelő lépéseket tesz az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint az ezekkel kapcsolatos adatvédelmi problémák feltárása, értékelése, értelmezése és enyhítése érdekében. A tagállamok az említett kockázatértékelést naprakészen tartják.

(2) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságot, illetve kialakítja azt a mechanizmust, amely koordinálja az (1) bekezdésben említett kockázatokra adott nemzeti válaszlépéseket. A hatóság kilétéről értesíteni kell a Bizottságot, a felügyeleti hatóságokat, valamint a többi tagállamot, illetve el kell juttatni részükre a mechanizmus leírását.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatértékelések végrehajtásakor a tagállamok felhasználják a 6. cikk (1) bekezdésében említett jelentés megállapításait.

(4) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékelés vonatkozásában valamennyi tagállam:

- a) felhasználja az értékelés(ek)e)t a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak javítására, különösen azon területek meghatározása révén, ahol a kötelezett szolgáltatóknak fokozott intézkedéseket kell alkalmazniuk, és adott esetben megállapítja, hogy milyen intézkedésekre van szükség;
- b) adott esetben meghatározza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb vagy magasabb kockázatot jelentő ágazatokat vagy területeket;
- c) felhasználja az említett értékelés(ek)e)t arra, hogy hozzájáruljon a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló erőforrások elosztásához és rangsorolásához;
- d) felhasználja az értékelés(ek)e)t annak biztosítására, hogy minden egyes ágazatban vagy területen a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak megfelelő szabályozás jöjjön létre;
- e) a megfelelő információkat azonnal a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja, hogy megkönnyítse a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázataira vonatkozó saját értékeléseik elkészítését.

(5) A tagállamok a kockázatértékelések eredményeit a Bizottság, a felügyeleti hatóságok és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják.

8. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók megtegyék a megfelelő intézkedéseket a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás kockázatainak megállapítása és értékelése céljából, figyelembe véve többek között olyan kockázati tényezőket, amelyek az ügyfelekkel, országokkal vagy földrajzi területekkel, termékekkel, szolgáltatásokkal, ügyletekkel és szállítási csatornákkal kapcsolatosak. Ezeknek az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltató jellegével és méretével.

(2) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékeléseket dokumentálni kell, naprakészen kell tartani és az érintett illetékes hatóságok, valamint az érintett önszabályozó testületek rendelkezésére kell bocsátani. Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy eltekintenek az egyéni dokumentált kockázatértékelések előírásától, amennyiben az ágazatban rejlő konkrét kockázatok egyértelműek és ismertek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók rendelkezzenek az uniós és tagállami szinten, valamint a kötelezett szolgáltatók szintjén megállapított, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak enyhítésére és hatékony kezelésére irányuló politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal. Az említett politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltatók jellegével és méretével.

(4) A (3) bekezdésben említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások közé tartoznak a következők:

a) belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások kialakítása, ideértve a kockázatkezelési gyakorlatok modelljét, az ügyfél-átvilágítást, bejelentést, nyilvántartást, belső kontrollt, a jogszabályoknak való megfelelést, többek között, amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, a jogszabályoknak való megfelelésért felelős vezető kinevezését és a munkavállalók átvilágítását;

b) amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, független ellenőrzési funkció, amelynek célja az a) pontban említett belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások tesztelése.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók kérjenek jóváhagyást a vezető tisztségviselőktől a bevezetett politikákra, kontrollmechanizmusokra és eljárásokra vonatkozóan, továbbá, hogy adott esetben nyomon kövessék és megerősítsék a megtett intézkedéseket.

3. SZAKASZ

Harmadik országokkal szembeni stratégia

9. cikk

(1) A belső piac megfelelő működésének védelme érdekében meg kell határozni azokat a harmadik országokat, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve (a továbbiakban: a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok).

(2) A Bizottság felhatalmazást kap a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 64. cikkel összhangban történő elfogadására, figyelembe véve a stratégiai hiányosságokat, különösen az alábbiakat illetően:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

i. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása,

ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések,

iii. nyilvántartási követelmények és

iv. gyanús ügyletek bejelentése;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén;

c) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem rendszere hatékony eszköz-e a harmadik ország pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatainak kezelésére.

(3) A (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az említett bekezdésben említett stratégiai hiányosságok feltárását követő egy hónapon belül kell elfogadni.

(4) A Bizottság a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor adott esetben figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit az egyes harmadik országok jelentette kockázatok tekintetében.

II. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

10. cikk

(1) A tagállamok megtiltják a hitelintézetek és pénzügyi intézményeik számára, hogy nem névre szóló számlát vezessenek és nem névre szóló takarékbetétkönyvet nyissanak. A tagállamok minden esetben előírják, hogy a meglévő, nem névre szóló számlák és takarékbetétkönyvek tulajdonosait és kedvezményezettjeit – a lehető leghamarabb, és minden esetben még a számlák vagy takarékbetétkönyvek bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá.

(2) A tagállamok intézkedéseket tesznek a bemutatóra szóló részvényekkel és a bemutatóra szóló opciós utalványokkal való visszaélés megakadályozására.

11. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a következő körülmények fennállása esetén ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak:

- a) üzleti kapcsolat létesítésekor;
- b) olyan alkalmi ügylet teljesítésekor, amely
 - i. legalább 15 000 EUR összegű, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor; vagy
 - ii. az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikkének (9) pontja értelmében 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttalásnak minősül;
- c) árukkal kereskedő természetes vagy jogi személyek esetében legalább 10 000 EUR összegű alkalmi ügylet készpénzben történő teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- d) szerencsejáték-szervezők esetében, amennyiben a nyereményfelvételnél, a tét megtételénél vagy mindkettőnél legalább 2 000 EUR összegű ügyletet hajtanak végre, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- e) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;
- f) ha kétség merül fel a korábban szerzett ügyfél-azonosító adatok valóságával vagy megfelelőségével kapcsolatban.

12. cikk

(1) A tagállamok a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjától, valamint a 14. cikktől eltérve, a kockázat alacsony voltát kimutató megfelelő kockázatértékelés alapján lehetővé tehetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy az elektronikus pénz tekintetében eltekintsenek bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásától, amennyiben valamennyi alábbi kockázatot mérséklő feltétel teljesül:

- a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, vagy maximum 250 EUR összegű, kizárólag egy tagállamban használható havi fizetési tranzakciós limit vonatkozik rá;
- b) az elektronikusan tárolt maximális összeg nem haladja meg a 250 EUR-t;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzáttalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd a Hivatalos Lap 1. oldalát).

- c) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására használják;
- d) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem finanszírozható anonimitást biztosító elektronikus pénzzel;
- e) a kibocsátó megfelelően ellenőrzi az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, hogy fel tudja tární a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a tagállamok 500 EUR-ra emelhetik a kizárólag az adott tagállamban használható készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a maximális összeget.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben előírt eltérés ne legyen alkalmazható az elektronikus pénz pénzbeli értékének készpénzben való kivétele, illetve készpénzre való beváltása esetén, ha a beváltott összeg értéke meghaladja a 100 EUR-t.

13. cikk

(1) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések a következőket foglalják magukban:

- a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése, dokumentumok, illetve megbízható és független forrásból származó adatok vagy információk alapján;
- b) a tényleges tulajdonos azonosítása és ésszerű intézkedések meghozatala a kilétének ellenőrzésére annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató biztos legyen abban, hogy ki a tényleges tulajdonos, ideértve a jogi személyek, bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, gazdasági társaságok, alapítványok és hasonló társulás jellegű jogi megállapodás vonatkozásában ésszerű intézkedések meghozatalát az ügyfél tulajdonosi és irányítási rendszerének megértése céljából;
- c) értékelés és – adott esetben – információszerzés az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről;
- d) az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringja, ideértve a kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek elemzését annak ellenőrzése érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban vannak-e az kötelezett szolgáltatóknak az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök származását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

A kötelezett szolgáltatók az első albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtásakor kötelesek ellenőrizni azt is, hogy az ügyfél nevében eljárni szándékozó személy rendelkezik-e ilyen meghatalmazással, és kötelesek azonosítani és ellenőrizni e személy kilétét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az (1) bekezdésben megállapított ügyfél-átvilágítási követelmények mindegyikét alkalmazzák. A kötelezett szolgáltatók azonban kockázatérzékenységi alapon meghatározhatják ezeknek az intézkedéseknek a terjedelmét.

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatóknak, hogy a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor legalább az I. mellékletben szereplő változókat vegyék figyelembe.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók bizonyítani tudják az illetékes hatóságok vagy az önszabályozó testületek számára, hogy az intézkedések az általuk feltárt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok figyelembevételével megfelelők.

(5) Az életbiztosítási, illetve egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási üzletág tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények az ügyfélre és a tényleges tulajdonosra vonatkozóan előírt ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kedvezményezett azonosítását vagy megnevezését követően azonnal végrehajtsák az életbiztosítások és egyéb befektetés biztosítások kedvezményezettjei tekintetében is a következő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket:

- a) olyan kedvezményezettek esetében, amelyek konkrétan megnevezett természetes vagy jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások, a személy nevének megállapítása;
- b) jellemzők vagy csoport alapján, illetve egyéb módon megjelölt kedvezményezettek esetében elegendő információ megszerzése a szóban forgó kedvezményezettekről annak érdekében, hogy a hitelintézet, illetve pénzügyi intézmény meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában meg tudja állapítani a kedvezményezett kilétét.

Az első albekezdés a) és b) pontja tekintetében a kedvezményezettek kilétét a kifizetéssel egyidejűleg kell ellenőrizni. Amennyiben az életbiztosítást vagy az egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítást részben vagy egészben harmadik félre engedélyezik, az a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, amelynek tudomása van az engedélyezésről, a természetes vagy jogi személyre, illetve társulás jellegű jogi megállapodásra történő engedélyezés időpontjában azonosítja a tényleges tulajdonost, aki saját hasznára megkapja az engedélyezett biztosítás értékét.

(6) Bizalmi vagyonkezelésnek vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásnak a konkrét jellemzők vagy csoport alapján kijelölt kedvezményezettjei esetében a kötelezett szolgáltatónak elegendő információt kell szereznie a kedvezményezetttről, hogy meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában, illetve amikor a kedvezményezett az őt megillető jogokat érvényesíti, képes lesz megállapítani a kedvezményezett kilétét.

14. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzésnek az üzleti kapcsolat létesítése vagy az ügylet végrehajtása előtt kell megtörténnie.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének ellenőrzése az üzleti kapcsolat létesítése során történjen meg, amennyiben ez a szokásos üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben az eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb végre kell hajtani.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a hitelintézetnél vagy pénzügyi intézménynél való számlanyitást, beleértve az átruházható értékpapírokkal való ügyleteket lehetővé tévő számla nyitását, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok szavatolják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet ügyletet a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások maradéktalan teljesítéséig.

(4) A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, amikor a kötelezett szolgáltató nem tud megfelelni valamely ügyfél esetében a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásoknak, akkor nem hajthat végre az ügyfél megbízása alapján bankszámlán keresztül műveleteket, nem létesíthet vele üzleti kapcsolatot, nem hajthatja végre az ügyletet, és meg kell, hogy szüntesse az üzleti kapcsolatot, továbbá mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban a 33. cikknek megfelelően gyanús ügyletről bejelentést készít a pénzügyi információs egység részére.

A tagállamok nem alkalmazzák az első albekezdést közjegyzőkre, egyéb független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra szigorúan csak abban az esetben, ha az említett személyek ügyfeleik jogi helyzetének megállapítását végzik, illetve amikor igazságszolgáltatási eljárásokban, illetve azokkal kapcsolatosan ügyfeleik védelmét vagy képviselét látják el, beleértve az ilyen eljárás kezdeményezésére vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást is.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók ne csak valamennyi új ügyfél esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, hanem kockázatérzékenységi alapon megfelelő időszakokban a meglévő ügyfelek esetében is, többek között akkor is, ha az ügyfél e tekintetben fontos körülményei változnak.

2. SZAKASZ

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítás

15. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam vagy kötelezett szolgáltató alacsony kockázatú területeket jelöl meg, a tagállam engedélyezheti a kötelezett szolgáltatók számára, hogy egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak.

(2) Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását megelőzően a kötelezett szolgáltatók meggyőződnek arról, hogy az üzleti kapcsolat vagy az ügylet kockázatának szintje alacsony.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók végrehajtsák az ügyletek és az üzleti kapcsolatok kellő monitoringját, hogy fel tudják tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

16. cikk

A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók az ügyféltípushoz, vagy földrajzi területhez, valamint meghatározott termékekhez, szolgáltatásokhoz, ügyletekhez vagy szállítási csatornákhöz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan alacsony kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott tényezőket.

17. cikk

A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Fokozott ügyfél-átvilágítás

18. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 19–24. cikkben említett esetekben, továbbá ha ügyfelük olyan harmadik országban letelepedett természetes személy, illetve jogi entitás, amelyet a Bizottság kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak minősített, valamint egyéb, a tagállamok vagy a kötelezett szolgáltatók által magasabb kockázatot jelentőnek tekintett esetekben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a szóban forgó kockázatok megfelelő kezelése és enyhítése céljából.

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések nem szükségképpen alkalmazandók automatikusan az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók olyan fióktelepei és többségi tulajdonú leányvállalatai esetében, amelyek ugyan kiemelt kockázatot jelentő országban találhatóak, de amelyek maradéktalanul betartják a 45. cikk szerinti csoportszintű politikákat és eljárásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók ilyen esetekben kockázatalapú megközelítést alkalmazzanak.

(2) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy ésszerű mértékben vizsgálják meg valamennyi olyan összetett és szokatlanul nagy volumenű ügylet és szokatlan ügylettípus hátterét és célját, amelynek nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű célja. A kötelezett szolgáltatóknak mindenekelőtt meg kell erősíteniük az üzleti kapcsolat monitoringjának mértékét és jellegét annak meghatározásához, hogy a szóban forgó ügyletek vagy tevékenységek gyanúsak tűnnek-e.

(3) A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan nagy kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott tényezőket.

(4) A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, egyedi intézkedéseket kell megállapítani.

19. cikk

Harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, határon átnyúló levelező banki kapcsolatok esetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára előírják, hogy:

- a) gyűjtsenek elegendő információt a válaszadó intézményről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó intézmény üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;
- b) mérjék fel a válaszadó intézménynek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrollszközeit;
- c) szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az új levelezőbanki kapcsolatok létesítése előtt;
- d) dokumentálják minden egyes intézmény felelősségi körét;
- e) az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák tekintetében győződjenek meg arról, hogy a válaszadó intézmény ellenőrizte a levelező intézmény számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyletek kilétét, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint győződjenek meg arról is, hogy a válaszadó intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

20. cikk

A kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy:

- a) rendelkezzenek megfelelő kockázatkezelési rendszerekkel, ezen belül kockázatalapú eljárásokkal annak megállapításához, hogy az ügyfél vagy az ügyfél tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e;
- b) alkalmazzák az alábbi intézkedéseket a kiemelt közszereplőkkel folytatott üzleti kapcsolatok esetében:
 - i. szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok létesítéséhez vagy folytatásához;
 - ii. tegyenek megfelelő intézkedéseket az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tárgyát képező vagyon és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében;
 - iii. kísérik folyamatosan fokozott figyelemmel ezeket az üzleti kapcsolatokat.

21. cikk

A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatóknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak megállapítására, hogy az életbiztosítás és/vagy egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási kötvény kedvezményezettje vagy – amennyiben szükséges – a kedvezményezett tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e. Az említett intézkedéseket legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás egészben vagy részben történő engedélyezésekor kell megtenni. Nagyobb kockázat megállapítása esetén a tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása mellett:

- a) tájékoztassák a vezető tisztségviselőket a biztosítás alapján járó összegek kifizetése előtt;
- b) végezzenek fokozott vizsgálatot a biztosítás szerződőjével folytatott üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan.

22. cikk

A kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy amennyiben a kiemelt közszereplő valamely tagállam vagy harmadik ország általi, kiemelt közfeladattal való, illetve nemzetközi szervezet általi, kiemelt közfeladattal való megbízása megszűnik, legalább további 12 hónapon keresztül kötelezően vegyék figyelembe az említett személlyel összefüggésben továbbra is felmerülő kockázatokat, és alkalmazzanak megfelelő kockázatalapú intézkedéseket mindaddig, amíg vonatkozásában fennáll a kiemelt közszereplőkre jellemző kockázat.

23. cikk

A 20. és 21. cikkben említett intézkedéseket a kiemelt közszereplők családtagjaira és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell.

24. cikk

A tagállamok megtiltják a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek, hogy fiktív bankkal létesítsenek, illetve tartsanak fenn levelezőbanki kapcsolatot. A tagállamok előírják, hogy ezen intézmények tegyenek megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy nem kezdeményeznek és nem tartanak fenn levelező banki kapcsolatot olyan hitelintézettel, illetve pénzügyi intézménnyel, amelyről tudják, hogy lehetővé teszi számláinak valamely fiktív bank általi használatát.

4. SZAKASZ

Harmadik felek teljesítése

25. cikk

A tagállamok engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy harmadik félre hagyatkozzanak a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése tekintetében. Az e követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a harmadik félre hagyatkozó kötelezett szolgáltató viseli.

26. cikk

(1) E szakasz alkalmazásában „harmadik fél” minden, a 2. cikkben felsorolt kötelezett szolgáltató, e kötelezett szolgáltatók tagszervezetei vagy egyesülései, vagy valamely tagállamban vagy harmadik országban található egyéb intézmény vagy személy, aki vagy amely

- a) az ezen irányelvben megállapítottaknak megfelelő ügyfél-átvilágítási és nyilvántartási előírásokat alkalmaz; és
- b) aki vagy amely tekintetében a VI. fejezet 2. szakaszának megfelelő módon felügyelik, hogy betartja-e ezen irányelv előírásait.

(2) A tagállamok megtiltják, hogy a kötelezett szolgáltatók olyan harmadik felekre hagyatkozzanak, amelyek kiemelt kockázatot jelentő harmadik országban telepedtek le. A tagállamok mentesíthetik az említett tilalom alól az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók fióktelepeit és többségi tulajdonú leányvállalatait, ha azok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak.

27. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásokra vonatkozó szükséges információkat megszerezzék attól a harmadik féltől, amelyre hagyatkoznak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyekhez az ügyfél fordul, megtegyék az annak biztosításául szolgáló szükséges lépéseket, hogy a harmadik fél kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsássa az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosítási és kilétét igazoló ellenőrzési adatainak, valamint a kiléte szempontjából fontos egyéb dokumentációnak a vonatkozó másolatait.

28. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága (a csoportszintű politikák és eljárások esetében) és a fogadó tagállam illetékes hatósága (a fióktelepek és leányvállalatok esetében) úgy tekinthesse, hogy valamely kötelezett szolgáltató a csoportprogramja révén betartja a 26. és 27. cikk szerint elfogadott rendelkezéseket, amennyiben a következő feltételek mind teljesülnek:

- a) a kötelezett szolgáltató olyan harmadik fél által nyújtott információra támaszkodik, amely ugyanannak a csoportnak a tagja;
- b) az említett csoport ezen irányelvnek vagy vele egyenértékű szabályoknak megfelelő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, nyilvántartásra vonatkozó szabályokat és a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni programot alkalmaz;
- c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását a székhely szerinti tagállam vagy a harmadik ország illetékes hatósága csoportszinten felügyeli.

29. cikk

Ez a szakasz nem vonatkozik a kiszervezéses vagy meghatalmazotti jogviszonyokra, amelyek esetében szerződéses megállapodás alapján a kiszervezett szolgáltatás nyújtóját vagy a meghatalmazottat a kötelezett szolgáltató részének kell tekinteni.

III. FEJEZET

A TÉNYLEGES TULAJDONLÁSRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK

30. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön bejegyzett társaságok és egyéb jogi entitások kötelesek legyenek megfelelő, pontos és időszerű információkat beszerezni és nyilvántartani a tényleges tulajdonosaikról, beleértve a tényleges tulajdonosi érdekeltségek részletes adatait.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett jogi entitások kötelesek legyenek a kötelezett szolgáltatók részére a jog szerinti tulajdonosra vonatkozó információkon túl a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkat is nyújtani, amikor a kötelezett szolgáltatók a II. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket végeznek.

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett információkat minden tagállamban egy központi nyilvántartásban tárolják, például a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkében említett kereskedelmi nyilvántartásban vagy cégjegyzékben, vagy nyilvános nyilvántartásban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az említett nemzeti mechanizmusok jellemzőiről. Az említett adatbázisban található, a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a nemzeti rendszereknek megfelelően gyűjthetők.

(4) A tagállamok előírják, hogy a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és időszerű legyen.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz:

- a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;
- b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;
- c) bármely személy vagy szervezet, amely bizonyítani tudja a jogos érdekét.

A c) pontban említett személyek vagy szervezetek minimálisan a tényleges tulajdonos névére, születési évére és hónapjára, állampolgárságára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó adatokhoz kell, hogy hozzáférhessenek.

E bekezdés alkalmazásában a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre az adatvédelmi szabályok vonatkoznak, és a hozzáférés feltétele lehet az online regisztráció és a díjfizetés. Az információk megszerzéséért felszámított díj nem haladhatja meg annak adminisztrációs költségeit.

(6) Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett jogi személyek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz. A kötelezett szolgáltatók számára szintén engedélyezni kell az időben történő hozzáférést az ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzésekor.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben képesek legyenek eljuttatni az (1) és (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

(8) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítási előírások II. fejezet szerinti teljesítése során nem hagyatkozhatnak kizárólagosan a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

(9) A tagállamok kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, az (5) bekezdés b) és c) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. Az e bekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

(10) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásoknak a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (1) bekezdésében létrehozott európai központi platformon keresztül történő biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

31. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a jogszabályaik hatálya alá tartozó, kifejezett bizalmi vagyonkezelés esetében a vagyonkezelők megfelelő, pontos és naprakész információt szerezzenek és tartsanak nyilván a kezelt vagyon tekintetében a tényleges tulajdonosra vonatkozóan. Ezen információk körébe tartozik

- a) a vagyonrendelőknek,
- b) a vagyonkezelő(k)nek,
- c) (adott esetben) a vagyonkezelést ellenőrző személynek,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

d) a kedvezményezetteknek vagy a kedvezményezettek csoportjának, valamint

e) a kezelt vagyon fölött tényleges irányítást gyakorló más természetes személynek a kiléte.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyongazdálkodók közöljék a kötelezett szolgáltatókkal a jogállásukat, és időben biztosítsák számukra az (1) bekezdésben említett információkat, amennyiben vagyongazdálkodóként üzleti kapcsolatot létesítenek vagy a 11. cikk b), c) és d) pontjában meghatározott küszöbértékeket meghaladó alkalmi ügyletet hajtanak végre.

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

(4) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció adóügyi következményekkel jár, akkor az (1) bekezdésben említett információkat központi nyilvántartásban kell tárolni. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció részes feleinek riasztása nélkül hozzáférjenek a központi nyilvántartáshoz. A kötelezett szolgáltatók részére is engedélyezhető időben történő hozzáférés a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(5) A tagállamok előírják, hogy a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és naprakész legyen.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése során ne hagyatkozzanak kizárólagosan a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben képesek legyenek eljuttatni az (1) és (4) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben előírt intézkedéseket a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióhoz hasonló szerkezetű vagy funkciójú más, társulás jellegű jogi megállapodásra is alkalmazzák.

(9) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi nyilvántartások biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

IV. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

32. cikk

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellene való eredményes küzdelem érdekében minden tagállam pénzügyi információs egységet hoz létre.

(2) A tagállamok írásban értesítik a Bizottságot a pénzügyi információs egység elnevezéséről és címéről.

(3) Az egyes pénzügyi információs egységeknek működési szempontból függetlennek és autonómnak kell lenniük, aminek értelmében rendelkezniük kell a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzanak arra vonatkozóan, hogy szükség van-e bizonyos meghatározott információk elemzésére, igénylésére és továbbítására. A pénzügyi információs egység mint központi tagállami egység feladata a gyanús ügyletek bejelentésére és a pénzmosásra, kapcsolódó alaphüvelykelelményekre vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó információk fogadása és elemzése. A pénzügyi információs egység feladata továbbá az elemzési eredményeinek, illetve minden további vonatkozó információnak a továbbítása az illetékes hatóságoknak, amennyiben felmerül a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüvelykelelmények vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egységeknek képesnek kell lenniük arra, hogy további információkat szerezzen a kötelezett szolgáltatóktól.

A tagállamoknak a pénzügyi információs egységeiket megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal kell ellátni annak érdekében, hogy azok feladataikat el tudják látni.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzügyi információs egységeik időben, közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessenek azokhoz a pénzügyi, igazgatási és büntető hatósági információkhoz, amelyekre feladataik megfelelő ellátásához szükségük van. A pénzügyi információs egységeknek képesnek kell lenniük arra, hogy reagáljanak az adott tagállambeli illetékes hatóság információ iránti kérelmére, ha az említett információ iránti kérelem alapja pénzmosáshoz kapcsolódó alaphüccselemény vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egység dönt arról, hogy elemzi-e, illetve továbbítja-e az információkat.

(5) A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információ iránti kérelmet, ha objektív módon feltételezhető, hogy a szóban forgó információ átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve ha azok nem lényegesek az információkérés céljai szempontjából.

(6) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok adjanak visszajelzést a pénzügyi információs egységeknek az e cikk szerint nyújtott információk felhasználásáról, és az említett információk alapján végzett nyomozások és ellenőrzések kimeneteléről.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazást kapjon sürgős intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására, és felfüggeszzen valamely ügyletet, illetve megtagadja valamely tervezett ügylet jóváhagyását annak érdekében, hogy elemezze az ügyletet, megbizonyosodjon a gyanúról, és továbbítsa az elemzés eredményeit az illetékes hatóságoknak, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz vagy a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódik. A pénzügyi információs egységeknek jogosultaknak kell lenniük ilyen intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására egy más tagállambeli pénzügyi információs egység megkeresése alapján, a megkeresett pénzügyi információs egység nemzeti jogában meghatározott időszakokra és az abban megadott feltételekkel.

(8) A pénzügyi információs egység elemzésének a következőkből kell állnia:

- a) operatív elemzés, amely az egyedi esetekre és meghatározott célokra vagy megfelelő konkrét információkra összpontosít, az egységnek továbbított információk típusától és mennyiségétől, valamint az információ várható felhasználástól függően; és
- b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás trendjeinek és mintáinak stratégiai elemzése.

33. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók és adott esetben igazgatóik és munkavállalóik számára, hogy teljes mértékben működjenek együtt a következők révén:

- a) saját kezdeményezésükre a pénzügyi információs egység haladéktalan tájékoztatása – például jelentés benyújtása révén –, ha a kötelezett szolgáltató tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy bizonyos pénzeszközök – tekintet nélkül az érintett pénzügyösszeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak, valamint ilyen esetben azonnali válaszadás a pénzügyi információs egység további információt igénylő kérésére; és
- b) a pénzügyi információs egység kérelme alapján, annak minden szükséges információval való, közvetlen vagy közvetett módon történő haladéktalan ellátása, az alkalmazandó jogban megállapított eljárásoknak megfelelően.

Minden gyanús ügyletet jelenteni kell, beleértve a megkísérelt ügyleteket is.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 8. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban kijelölt személy eljuttatja annak a tagállamnak a pénzügyi információs egységéhez, amelynek a területén az információt továbbító kötelezett szolgáltató letelepedett.

34. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok kijelölhetik az érintett szakmának egy megfelelő önszabályozó testületét mint a 33. cikk (1) bekezdésében említett információkról tájékoztatandó hatóságot.

A (2) bekezdés sérelme nélkül, a kijelölt önszabályozó testület az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben haladéktalanul és szűrés nélkül továbbítja az információkat a pénzügyi információs egységnek.

(2) A tagállamok nem alkalmazzák a 33. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket a közjegyzőkre, független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra, e mentesség azonban szigorúan csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerzik be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselésének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

35. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy mindaddig ne hajtsák végre azokat az ügyleteket, amelyekkel összefüggésben tudomásuk van arról, illetve azt feltételezik, hogy az ügylet büntetendő cselekményből származó jövedelemmel vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, mindaddig, amíg végre nem hajtják a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti intézkedéseket, és amíg nem teljesítik a pénzügyi információs egység vagy az illetékes hatóságok által az érintett tagállam jogával összhangban esetlegesen adott bármely további utasítást.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett ügyletek végre nem hajtása nem lehetséges, vagy végrehajtásuk valószínűleg akadályozná a gyanús ügylet kedvezményezettjeinek felderítését, a kötelezett szolgáltatók az ügylet végrehajtását követően haladéktalanul értesítik a pénzügyi információs egységet.

36. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a kötelezett szolgáltatóknál az illetékes hatóságok által a 48. cikkel összhangban végzett ellenőrzések során vagy bármilyen más módon az említett hatóságok olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a törvény vagy rendelet által a részvény- és devizapiacok, valamint a származtatott pénzügyi eszközök piacának ellenőrzésére felhatalmazott felügyeletet tájékoztassák a pénzügyi információs egységet, ha olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban.

37. cikk

Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen információkat fed fel a 33. cikk és a 34. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.

38. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel vagy az ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

2. SZAKASZ

Információ felfedésének tilalma

39. cikk

(1) A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem egyéb harmadik feleket arról, hogy a 33. vagy a 34. cikkel összhangban adatok kerültek, kerülnek vagy kerülnek majd továbbításra, illetve arról, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem vonatkozik az információknak az illetékes hatóságok – ideértve az önszabályozó testületeket is – részére, vagy bűnüldözés céljából történő felfedésére.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem akadályozza az információk felfedését a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, illetve ezen intézmények és harmadik országokban található fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.

(4) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem akadályozza az információk felfedését a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett, tagállambeli kötelezett szolgáltatók vagy olyan harmadik országbeli szolgáltatók között, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket – akár alkalmazottként, akár más módon – ugyanazon jogi személyen belül vagy egy olyan átfogóbb szervezet keretében folytatják, amely szervezethez a személy tartozik, és amelynek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelés-ellenőrzéssel rendelkezik.

(5) A 2. cikk (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában, valamint 3. pontja a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében az e cikk (1) bekezdése szerinti tilalom nem akadályozza az információk felfedését az érintett kötelezett szolgáltatók között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon ügyfélre és ugyanazon, két vagy több kötelezett szolgáltatót érintő ügyletre vonatkoznak, amennyiben ezek tagállambeli kötelezett szolgáltatók, vagy olyan harmadik országban található szolgáltatók, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, továbbá ugyanazon szakmához tartoznak, valamint ha a szakmai titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó előírások hatálya alá tartoznak.

(6) Ha a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megkísérik meggyőzni az ügyfelet arról, hogy hagyjon fel valamely jogellenes tevékenységgel, ez nem minősül az információ e cikk (1) bekezdése szerinti felfedésének.

V. FEJEZET

ADATVÉDELEM, ADATTÁROLÁS ÉS STATISZTIKAI ADATOK

40. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a nemzeti jognak megfelelően őrizzék meg az alábbi dokumentumokat és információkat bármilyen esetleges pénzmosásnak vagy terrorizmus finanszírozásának a pénzügyi információs egység vagy más illetékes hatóság általi megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás során történő felhasználás céljából:

- a) ügyfél-átvilágítás esetében a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítéséhez szükséges dokumentumok és információk másolata, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig;
- b) az ügyletekkel kapcsolatos bizonyítékok vagy rögzített adatok, melyek lehetnek az ügylet azonosításához szükséges eredeti dokumentumok vagy az alkalmazandó nemzeti jog értelmében az igazságszolgáltatási eljárásokban elfogadható másolatok, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig.

Az első albekezdésben említett tárolási időszak leteltét követően a tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók törlik a személyes adatokat, hacsak a nemzeti jog másként nem rendelkezik, amelyben meg kell határozni, hogy a kötelezett szolgáltatók mely körülmények között tárolhatják vagy kötelesek tovább tárolni az adatokat. A tagállamok lehetővé tehetik vagy előírhatják az adatok további tárolását, miután alapos értékelést végeztek tekintetben, hogy szükséges-e a további tárolás, valamint ha azt a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, felderítésének vagy az azzal kapcsolatos nyomozás céljából szükségesnek tartják. A további tárolás időtartama nem haladhatja meg a további öt évet.

(2) 2015. június 25-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely kötelezett szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a kötelezett szolgáltató a nemzeti joggal összhangban 2015. június 25-től számított öt évig tárolhatja ezeket az információkat, illetve dokumentumokat. A tagállamok a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő tárolását, amennyiben megállapításra került, hogy a tárolási időszak meghosszabbítása feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

41. cikk

(1) A személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK irányelv irányadó. A Bizottság és a felügyeleti hatóságok által ezen irányelv szerint kezelt személyes adatokra a 45/2001/EK rendelet irányadó.

(2) A kötelezett szolgáltatók személyes adatokat ezen irányelv alapján kizárólag az 1. cikkben említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. Ezen irányelv alapján tilos a személyes adatok más – például kereskedelmi – célú kezelése.

(3) A kötelezett szolgáltatók üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása előtt kötelesek az új ügyfelek számára biztosítani a 95/46/EK irányelv 10. cikkében előírt tájékoztatást. E tájékoztatásnak magában kell foglalnia mindenekelőtt egy általános közleményt azokról a jogi kötelezettségekről, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ezen irányelv értelmében kötelesek megfelelni az ezen irányelv 1. cikkében említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából végzett személyesadat-kezelés során.

(4) Az információ felfedésének a 39. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalma alkalmazásában a tagállamok jogalkotási intézkedéseket fogadnak el, amelyekben az alábbi célokból részben vagy teljes mértékben korlátozzák az érintettek a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáféréshez fűződő jogát, amennyiben – kellő figyelemmel az érintett személy jogos érdekeire – e részleges vagy teljes mértékű korlátozás szükséges és arányos intézkedésnek minősül egy demokratikus társadalomban:

- a) annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató vagy az illetékes nemzeti hatóság megfelelően elláthassa az ezen irányelv szerinti feladatait; illetve
- b) az ezen irányelv alkalmazásában végzett hivatalos vagy jogi vizsgálatok, elemzések, nyomozások vagy eljárások akadályozásának elkerülése érdekében, továbbá biztosítandó, hogy a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az azzal kapcsolatos nyomozás ne kerüljön veszélybe.

42. cikk

A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy rendelkezzenek olyan rendszerekkel, amelyek segítségével képesek átfogóan, gyorsan, biztonságos csatornákon keresztül és a megkeresések teljes körű bizalmasságot biztosítva a nemzeti jogukkal összhangban reagálni a pénzügyi információs egységtől vagy más hatóságoktól érkező, arra vonatkozó megkeresésekre, hogy tartanak-e fenn, vagy a megkeresést megelőző öt évben tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott természetes vagy jogi személyekkel, és e kapcsolat milyen jellegű, illetve milyen jellegű volt.

43. cikk

A személyes adatoknak az 1. cikkben említett pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából ezen irányelv alapján végzett kezelése a 95/46/EK irányelv értelmében közérdeknek minősül.

44. cikk

(1) A tagállamok – a 7. cikk szerinti kockázatértékelések elkészítésének elősegítése céljából – biztosítják, hogy a rendszerek hatékonysága szempontjából fontos kérdésekre vonatkozó átfogó statisztikák révén ellenőrizni tudják a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák közé tartoznak a következők:

- a) az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a szervezetek és személyek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;
- b) a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, és éves szinten a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmossással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek száma, az alapbűncselekmények típusai, ha van erre vonatkozó információ, és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon euróban kifejezett értéke;
- c) amennyiben rendelkezésre állnak, a további vizsgálatokat eredményező bejelentések számának és százalékos arányának meghatározására szolgáló adatok a kötelezett szolgáltatók részére készült éves jelentésekkel együtt, részletezve az általuk benyújtott bejelentések hasznosságát és nyomon követését;
- d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljes körűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok.

(3) A tagállamok biztosítják a statisztikák összevont áttekintésének közzétételét

(4) A tagállamok a (2) bekezdésben említett statisztikákat eljuttatják a Bizottságnak.

VI. FEJEZET

POLITIKÁK, ELJÁRÁSOK ÉS FELÜGYELET

1. SZAKASZ

Belső eljárások, képzés és visszajelzés

45. cikk

(1) A tagállamok a valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy csoportszintű politikákat és eljárásokat alkalmazzanak, többek között adatvédelmi politikát, valamint az információk csoporton belüli – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem célját szolgáló – megosztására vonatkozó politikát és eljárásokat. Az említett politikákat és eljárásokat hatékony módon kell végrehajtani, illetve lefolytatni a tagállamokban és harmadik országokban található fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok szintjén.

(2) A tagállamok előírják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyek valamely más tagállamban telephelyeket működtetnek, gondoskodjanak arról, hogy e telephelyek tiszteletben tartsák e tagállamnak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezett szolgáltatóknak olyan harmadik országban van fióktelepük vagy többségi tulajdonú leányvállalatuk, amelyekben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó minimumkövetelmények a tagállam által előírtakhoz képest kevésbé szigorúak, a harmadik országban található fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat hajtsa végre a tagállami előírásokat, többek között az adatvédelemre vonatkozóan, olyan terjedelemben, ahogy a harmadik ország joga azt lehetővé teszi.

(4) A tagállamok, valamint a felügyeleti hatóságok tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását. A megoldás érdekében ilyen esetekben összehangolt intézkedést lehet tenni.

(5) A tagállamok előírják, hogy azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé, a kötelezett szolgáltatók gondoskodjanak arról, hogy az adott harmadik országban működő fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik kiegészítő intézkedéseket foganatosítsanak a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának kezelése érdekében, és tájékoztassák a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait. Amennyiben a kiegészítő intézkedések nem elegendők, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak további felügyeleti intézkedéseket kell foganatosítaniuk, beleértve többek között a pénzügyi csoport felszólítását arra, hogy a fogadó országban ne létesítsen üzleti kapcsolatokat vagy szüntesse meg azokat, valamint adott esetben arra, hogy fejezze be működését a harmadik országban.

(6) A felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki, amelyekben pontosan meghatározzák az (5) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések típusait és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények által abban az esetben végrehajtandó minimális intézkedéseket, amennyiben a harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) és a (3) bekezdésben előírt intézkedések végrehajtását.

A felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (6) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az információ csoporton belüli megosztása engedélyezett legyen. Amennyiben a pénzügyi információs egység másként nem rendelkezik, a csoporton belül meg kell osztani azokat a pénzügyi információs egységnek bejelentett információkat, melyek szerint bizonyos pénzügyi összegek feltételezhetően büntetendő cselekményből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak.

(9) A tagállamok előírhatják a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontja szerinti olyan elektronikuspénz-kibocsátók és a 2007/64/EK irányelv 4. cikke 9. pontja szerinti olyan pénzforgalmi szolgáltatók számára, amelyek a területükön fióktelepnek nem minősülő telephellyel rendelkeznek és amelyeknek a főirodája valamely másik tagállamban van, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön, amely a kinevező intézmény nevében biztosítja a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, és elősegíti az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátását, többek között az általuk kért dokumentumok és információk rendelkezésre bocsátásával.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt a (9) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

Az európai felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. június 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (10) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az esetükben fennálló kockázatokkal, a jellegükkel és a méretükkel arányos intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy alkalmazottaik ismerjék az irányelvnek megfelelően elfogadott előírásokat, ideértve többek között a vonatkozó adatvédelmi követelményeket.

Ezek az intézkedések magukban foglalják az alkalmazottaik részvételét rendszeres speciális képzési programokban, amelyek segítséget jelentenek számukra az olyan műveletek felismerésében, amelyek pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával lehetnek kapcsolatban, és útmutatást nyújtanak az ilyen esetekben követendő eljárást illetően.

Ha a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt kötelezettségek nem e természetes személyre, hanem az őt alkalmazó jogi személyre vonatkoznak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók hozzáférjenek a pénzmosást, valamint a terrorizmust finanszírozók elkövetői módszereire és a gyanús ügyletek felismerését lehetővé tevő utalásokra vonatkozó naprakész információkhoz.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – ha megvalósítható – a kötelezett szolgáltatók időben visszajelzést kapjanak a feltételezett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó bejelentések hatékonyságáról és a bejelentések nyomán tett intézkedésekről.

(4) A tagállamok előírják, hogy adott esetben a kötelezett szolgáltatók kijelöljék az irányító testület azon tagját, aki felelős az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és hatósági rendelkezések végrehajtásáért.

2. SZAKASZ

Felügyelet

47. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a pénzváltó irodákat, illetve a készpénzes csekkbevitőhelyeket, a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatókat nyilvántartásba kell venni, vagy működésüket engedélyhez kell kötni, és a szerencsejáték-szervezők működését szabályozni kell.

(2) A tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára annak biztosítását, hogy az (1) bekezdésben említett szervezeteknél irányító funkciót betöltő személyek, illetve az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek legyenek.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a vonatkozó területeken jogerősen elítélt bűnelkövetők vagy elkövető társaik az érintett kötelezett szolgáltatókban vezetői feladatokat lássanak el, vagy azok tényleges tulajdonosai legyenek.

48. cikk

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy folytassanak hatékony monitoringot az irányelvnek való megfelelés érdekében és tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés biztosítására.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából fontos adatok igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra és az adatvédelemre vonatkozó szabályoknak, valamint feddhetetlenek és kellően képzettek legyenek.

(3) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények, valamint a szerencsejáték-szervezők esetében az illetékes hatóságoknak megerősített felügyeleti jogkörrel kell rendelkezniük.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy azon tagállam illetékes hatóságai, amelyekben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, felügyeljék, hogy a telephelyek betartják-e ezen tagállamnak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit. A 45. cikk (9) bekezdésében említett telephelyek esetében ez a felügyelet magában foglalhatja azt is, hogy az azonnali orvoslást igénylő súlyos hiányosságok esetén e hatóságok megfelelő és arányos intézkedéseket hozhassanak. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított hiányosságok orvoslása – többek között a 45. cikk (2) bekezdésével összhangban, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, együttműködjenek azon tagállam illetékes hatóságaival, amelyben a kötelezett szolgáltató főirodája található, biztosítandó az ezen irányelvben foglalt előírások betartásának hatékony felügyeletét.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatalapú felügyeleti megközelítés alkalmazásakor az illetékes hatóságok:

a) jól ismerjék a tagállamukban felmerülő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

b) a helyszínen és a helyszínen kívül hozzáférjenek valamennyi, a kötelezett szolgáltatók ügyfeleivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő konkrét belföldi és nemzetközi kockázatokra vonatkozó lényeges információhoz; és

c) a helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzés gyakoriságát és intenzitását a kötelezett szolgáltatók kockázati profiljához és a tagállamban felmerülő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz igazítsák.

(7) A kötelezett szolgáltatók pénzügyi és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázati profiljának – többek között a meg nem felelés kockázatának – értékelését időszakosan felül kell vizsgálni, illetve abban az esetben is, ha a kötelezett szolgáltató vezetésében és működésében jelentős esemény vagy változás következik be.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló mérlegelési jogkört és megfelelően ellenőrizzék az ebbe a mérlegelési jogkörbe tartozó kockázatterteléseket, valamint belső eljárásrendjüket, ellenőrzéseiket és eljárásaik megfelelőségét és végrehajtását.

(9) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok lehetővé tehetik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett feladatokat önszabályozó testületek végezzék, feltéve, hogy ezek az önszabályozó testületek eleget tesznek e cikk (2) bekezdésének.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatást bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a kockázatalapon végzett felügyelet jellemzőire és azon lépésekre vonatkozóan, amelyeket az ilyen felügyelet esetén alkalmazni kell. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Együttműködés

I. alszakasz

Nemzeti együttműködés

49. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő döntéshozók, pénzügyi információs egységek, felügyelet és egyéb illetékes hatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 7. cikk szerinti kötelezettségük teljesítése céljából.

II. alszakasz

Együttműködés az európai felügyeleti hatóságokkal

50. cikk

Az illetékes hatóságok ellátják az európai felügyeleti hatóságokat az ezen irányelv szerinti feladataik végrehajtásához szükséges információkkal.

III. alszakasz

Együttműködés a Pénzügyi Információs Egységek között és a Bizottsággal

51. cikk

A Bizottság támogatást adhat a koordináció megkönnyítéséhez, beleértve a pénzügyi információs egységek közötti információcserét az Unión belül. A Bizottság rendszeresen összehívhatja a tagállami pénzügyi információs egységek képviselőiből álló Uniói Pénzügyi Információs Egységek Platformjának ülését a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés előmozdítása, eszmecsere, valamint egyrészt a pénzügyi információs egységek és a bejelentést tevő szolgáltatók számára lényeges végrehajtási kérdésekkel, másrészt az együttműködéshez kapcsolódó kérdésekkel összefüggő tanácsadás érdekében; ilyen utóbbi kérdés lehet például a pénzügyi információs egységek közötti hatékony együttműködés, a határon átnyúló dimenziójú gyanús ügyletek azonosítása, a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül történő bejelentések formátumának az egységesítése, a határon átnyúló ügyek közös elemzése, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzeti és nemzetközi szintű kockázatainak értékelése szempontjából fontos trendek és tényezők azonosítása.

52. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek szervezeti jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek.

53. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – saját kezdeményezésre vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek, abban az esetben is, ha az esetlegesen elkövetett alaphüccselekmények típusa az információcsere időpontjában még nem ismeretes.

Az erre vonatkozó kérésnek tartalmaznia kell a lényeges tényeket, háttér-információkat, a kérés indokát és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel. Amennyiben a pénzügyi információs egységek erről megállapodnak, több különböző információcsere-mechanizmust is lehet alkalmazni, különösen a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül.

Ha valamely pénzügyi információs egységhez a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján valamely más tagállamot érintő bejelentés érkezik, a bejelentést azonnal továbbítani kell az érintett tagállam pénzügyi információs egysége részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység köteles legyen a számára belföldön általában rendelkezésre álló hatáskörét teljes mértékben felhasználni az információ megszerzésére és elemzésére, amikor választ ad egy másik pénzügyi információs egység (1) bekezdésben említett információkérésére. A megkeresett pénzügyi információs egység köteles időben reagálni a megkeresésre.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység kíván további információkat szerezni az ő területén működő, másik tagállamban letelepedett kötelezett szolgáltatóról, akkor a megkeresést azon tagállam pénzügyi információs egységéhez kell intézni, amelynek területén a kötelezett szolgáltató letelepedett. Az említett pénzügyi információs egység köteles a megkereséseket és a válaszokat haladéktalanul továbbítani.

(3) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételeket pontosan meg kell határozni, elkerülendő az információkkal való visszaélést és azok elemzési célú szabad cseréjének indokolatlan korlátozását.

54. cikk

Az 52. és az 53. cikknek megfelelően kapott információt és dokumentumokat a pénzügyi információs egység ezen irányelv szerinti feladatainak végrehajtására kell felhasználni. Az 52. és az 53. cikk szerinti információk és dokumentumok átadása során a továbbító pénzügyi információs egység korlátozhatja vagy feltételekhez kötheti a szóban forgó információ felhasználását. Az információt fogadó pénzügyi információs egység minden ilyen korlátozásnak és feltételnek eleget tesz.

55. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 52. és 53. cikk szerint átadott információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy adták, valamint hogy az említett információkat az azokat fogadó pénzügyi információs egység kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbíthassa más hatóságok, szervezetek vagy hivatalok részére, illetve használhassa fel az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben meg kell adnia az előzetes hozzájárulást az információk az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, hátráltatná valamely büntető ügyben indult nyomozás lefolytatását, egyértelműen aránytalan lenne valamely természetes vagy jogi személynek vagy a megkeresett pénzügyi információs egység tagállamának jogos érdekeihez képest, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell.

56. cikk

(1) A tagállamok kötelezik pénzügyi információs egységeiket arra, hogy az egymás közötti kommunikációhoz védett csatornákat vegyenek igénybe, és ösztönzik a FIU.net vagy annak utódja használatát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik – az ebben az irányelvben meghatározott feladataik teljesítése céljából – működjenek együtt a legfejlettebb technológiák alkalmazása érdekében a nemzeti joguknak megfelelően. Ezeknek a technológiáknak lehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységek a személyes adatok teljes védelmének biztosítása mellett anonim módon összevessék adataikat más pénzügyi információs egységek adataival annak érdekében, hogy felkutassák a pénzügyi információs egységek elemzéseinek más tagállamokban található alanyait és azonosítsák jövedelmüket és pénzeszközeiket.

57. cikk

Az adóbűncselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy a nemzeti jog által lehetővé tett legnagyobb mértékben információcserét folytassanak más pénzügyi információs egységekkel, vagy segítséget nyújtsanak azoknak.

4. SZAKASZ

Szankciók*58. cikk*

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért az e cikkel és az 59–61. cikkel összhangban felelősségre vonhatóak legyenek. Az ezen előírásból következő szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, valamint biztosítják, hogy illetékes hatóságaik megállapíthassanak ilyen szankciókat és intézkedéseket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megszegése esetére, továbbá gondoskodnak arról, hogy e szankciók és intézkedések alkalmazásra kerüljenek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy intézkedéseket előíró szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal büntetőjoguk vonatkozó rendelkezéseit.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyre vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén a szankciók és az intézkedések alkalmazhatók legyenek a vezető testület tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki a nemzeti jog szerint felelős a kötelezettség megszegéséért.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges.

(5) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, a következők bármelyike szerint gyakorolják a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatásköreiket:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruhazzák át hatásköreiket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörüik gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

59. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen legalább azokban a helyzetekben, amikor a kötelezett szolgáltatók súlyosan, ismétlődően, rendszeresen vagy e módokat ötvözve megsértik a következő cikkekben előírt követelményeket:

- a) 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);
- b) 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);
- c) 40. cikk (nyilvántartás); és
- d) 45. és 46. cikk (belső kontrollok).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) határozat, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;
- d) a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a kötelezettségzegésért felelősnek tartott – tagjának vagy a kötelezettségzegésért felelős bármely más természetes személynek az átmeneti eltiltása vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától;
- e) maximális közigazgatási pénzbírság, melynek összege a jogsértésből származó nyereség összegének legalább kétszerese, amennyiben a nyereség meghatározható, vagy pedig legalább 1 000 000 EUR.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a (2) bekezdés e) pontjától eltérve – amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi szankciók is alkalmazhatók legyenek:

- a) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű vagy a legutolsó rendelkezésre álló, az ügyvezető szerv által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevétel 10 %-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság; amennyiben a kötelezett szolgáltató anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv 22. cikkével összhangban összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelsőbb szintű anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

b) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2015. június 25-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási pénzbírság.

(4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (2) bekezdés a)–d) pontjában említetteken túl egyéb típusú közigazgatási szankciókat szabjanak ki, vagy a (2) bekezdés e) pontjában és a (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó közigazgatási pénzbírságot vessenek ki.

60. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokat az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon közvetlenül azt követően közzétegyék, hogy a szankció által sújtott természetes vagy jogi személy értesítést kapott e határozatról. A közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat tartalmaznia kell. A tagállamok nem kötelesek alkalmazni ezen albekezdést a vizsgálati jellegű intézkedéseket elrendelő határozatokra.

Amennyiben az illetékes hatóság az első albekezdésben említett felelős természetes vagy jogi személyek kilétének vagy ezen természetes vagy jogi személyek személyes adatainak közzétételét az ilyen jellegű adatok közzétételének arányosságára vonatkozó, eseti alapú értékelés alapján aránytalannak találja, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság köteles:

- a) elhalasztani a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek; vagy
- b) a közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot anonimizálva, a nemzeti jognak megfelelő módon közzétenni, ha ezen anonim közzététel hatékony védelmet jelent az érintett személyes adatok számára; a közigazgatási szankció vagy intézkedés anonim közzététele esetén a vonatkozó adatok közzétételét ésszerű hosszúságú időre el lehet halasztani, amennyiben előre látható, hogy ezen időszak alatt az anonim közzététel okai megszűnnek; vagy
- c) eltekinteni a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételétől, amennyiben a fenti a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

(2) Amennyiben a tagállamok engedélyezik azon határozatok közzétételét is, melyek ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük a hivatalos honlapjukon ezt az információt, valamint a későbbiekben a jogorvoslati eljárás eredményére vonatkozó információt. A közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmissé tevő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a közzétételt követően öt évig elérhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat azonban csak annyi ideig lehet elérhető az illetékes hatóság honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján ez szükséges.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, amelyet például a felelősnek tartott jogi személy teljes forgalmában vagy a felelősnek tartott természetes személy éves jövedelmében lehet kifejezni;
- d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;
- e) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

- f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek az 59. cikk (1) bekezdésében említett azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki magában, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és a jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha az e cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé az 59. cikk (1) bekezdésében említett jogsértéseknek a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését.

61. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy az ezt az irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértésének eseteit az illetékes hatóságoknál bejelentésük.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és az azok nyomán hozandó intézkedésekre vonatkozó konkrét eljárások;
- b) a kötelezett szolgáltatónak a kötelezett szolgáltatón belüli jogsértést bejelentő alkalmazottai vagy a hasonló helyzetben lévő személyek megfelelő védelme;
- c) a bejelentett személy megfelelő védelme;
- d) a személyes adatok védelme mind a jogsértést jelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy esetében, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően;
- e) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen a kötelezett szolgáltatón belül elkövetett jogsértést bejelentő személy kilétének titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jog további vizsgálatok vagy későbbi igazságszolgáltatási eljárások összefüggésében előírja annak felfedését.

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára annak biztosítását, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre alkalmazottaik vagy a hasonló helyzetben lévő személyek számára ahhoz, hogy a jogsértéseket a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, független és névtelenséget biztosító, a kötelezett szolgáltató jellegének és méretének megfelelő csatornán keresztül jelenteni tudják.

62. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik tájékoztassák a felügyelő hatóságokat a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan az 58. és az 59. cikkel összhangban elrendelt valamennyi közigazgatási szankcióról és intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárásokat és azok kimenetelét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok nemzeti jogukkal összhangban ellenőrizzék, hogy szerepel-e a bünyügyi nyilvántartásban az érintett személyre vonatkozó, e szempontból jelentőséggel bíró ítélet. Az ilyen célú információcserét a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/316/IB határozattal és a 2009/315/IB kerethatározattal összhangban kell folytatni.

(3) A felügyelő hatóságok kötelesek működtetni egy olyan honlapot, amelyen linkek mutatnak minden egyes illetékes hatóság azon webhelyére, ahol az közzéteszi a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan a 60. cikkel összhangban elrendelt közigazgatási szankciókat és intézkedéseket, és a felügyelő hatóságok kötelesek azt is feltüntetni a honlapon, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra teszik közzé a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket.

VII. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 25. cikke (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a központi szerződő fél olyan harmadik országban telepedett le vagy rendelkezik engedéllyel, melynek a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszerét a Bizottság szerint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ^(*) megfelelően nem jellemzik olyan stratégiai hiányosságok, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.

^(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.)”

64. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság 9. cikkben említett felhatalmazása a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására határozatlan időre szól 2015. június 25-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

65. cikk

A Bizottság 2019. június 26-ig jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

66. cikk

A 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelv 2017. június 26-tól kezdődő hatállyal hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

67. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. június 26-ig megfeleljenek. Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok állapítják meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

68. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

69. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2015. május 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

I. MELLÉKLET

A kötelezett szolgáltatók annak meghatározásakor, hogy a 13. cikk (3) bekezdése szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedéseket milyen mértékben alkalmazzák, a kockázati változók következő, nem kimerítő listáját veszik figyelembe:

- i. valamely számla vagy kapcsolat célja;
 - ii. az ügyfél által elhelyezendő vagyoni eszközök szintje vagy a végrehajtott ügyletek mérete;
 - iii. az üzleti kapcsolat rendszeressége vagy időtartama.
-

II. MELLÉKLET

A 16. cikkben említett potenciálisan alacsony kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:
 - a) tőzsdén jegyzett állami társaságok, amelyekre közzétételi követelmények vonatkoznak (tőzsdei szabályok vagy jogszabályok, illetve más érvényesíthető eszköz révén), amelyek a tényleges tulajdonlás megfelelő átláthatóságának biztosítására vonatkozó követelményeket keletkeztetnek;
 - b) közigazgatási hatóságok vagy állami vállalatok;
 - c) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint alacsony kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel.
2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szolgáltatási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:
 - a) olyan életbiztosítási kötvények, amelyek biztosítási díja alacsony;
 - b) nyugdíjrendszerekhez kapcsolódó biztosítási kötvények, ha nem tartalmazzak visszaváltási záradékot, és a kötvényt nem lehet biztosítékként felhasználni;
 - c) alkalmazottaknak nyugellátást nyújtó nyugdíj-, nyugellátási és hasonló rendszer, amelyben a hozzájárulás a bérekből való levonással történik, és a rendszer szabályai nem engedik meg a rendszerben lévő tagi részesedés engedményezését;
 - d) pénzügyi termékek vagy szolgáltatások, amelyek egyes ügyféltípusok számára megfelelően meghatározott és korlátozott szolgáltatásokat nyújtanak, hogy pénzügyi integrációs célból javuljon a hozzáférés;
 - e) olyan termékek, amelyek esetében a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatot más tényezők, például az elektronikus pénzeszközök korlátozása vagy a tulajdonlás átláthatósága (például az egyes elektronikuspénz-típusok) révén kezelik.
3. Földrajzi kockázati tényezők:
 - a) tagállamok;
 - b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel rendelkező harmadik országok;
 - c) olyan harmadik országok, amelyekben hiteles források szerint alacsony szintű a korrupció vagy más büntetendő cselekmény;
 - d) olyan harmadik országok, amelyeknek – hiteles források, például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomkövetési jelentések szerint – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos előírásai összhangban vannak a felülvizsgált FATF-ajánlásokkal, és hatékonyan alkalmazzák ezeket az előírásokat.

III. MELLÉKLET

A 18. cikk (3) bekezdésében említett potenciálisan magasabb kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:
 - a) az üzleti kapcsolat szokatlan körülmények között zajlik;
 - b) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint magas kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel;
 - c) olyan jogi személyek vagy társulás jellegű jogi megállapodások, amelyek magánvagyon-kezelő gazdasági egységek;
 - d) olyan társaságok, amelyeknek részvényesi meghatalmazottjaik vagy bemutatóra szóló részvényeik vannak;
 - e) nagy készpénzforgalmat lebonyolító vállalkozások;
 - f) a társaság tulajdonosi szerkezete a társaság üzleti tevékenységének jellegéhez képest szokatlannak vagy túlzottan összetettnek tűnik;
 2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügyletkez vagy szállítási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:
 - a) magánbanki szolgáltatások;
 - b) olyan termékek vagy ügyletek, amelyeknél az anonimitás előnyben részesített;
 - c) nem személyes üzleti kapcsolatok vagy ügyletek, bizonyos biztonsági óvintézkedések – például elektronikus aláírás – nélkül;
 - d) ismeretlen vagy nem kapcsolt harmadik felektől érkező kifizetések;
 - e) új termékek vagy új üzleti gyakorlatok, többek között új teljesítési mechanizmus, valamint új vagy fejlődő technológiák alkalmazása mind új, mind korábban meglévő termékek esetében;
 3. Földrajzi kockázati tényezők:
 - a) a 9. cikk sérelme nélkül olyan országok, amelyek hiteles források – például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomkövetési jelentések – szerint nem rendelkeznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel;
 - b) olyan országok, amelyekben hiteles források szerint magas szintű a korrupció vagy az egyéb büntetendő cselekmények száma;
 - c) olyan országok, amelyek például az Unió vagy az ENSZ által megállapított szankciók, embargó vagy hasonló intézkedés hatálya alá tartoznak;
 - d) olyan országok, amelyek terroristák tevékenységét finanszírozzák vagy támogatják, vagy területükön ismert terrorista szervezetek működnek.
-

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
—		1. cikk
—		3. cikk
—		5. cikk
—		6. cikk
—		7. cikk
1. cikk	1. cikk	
2. cikk	2. cikk	
2. cikk, (3)–(9) bekezdés		4. cikk
3. cikk	3. cikk	
3. cikk, (9), (10) és (11) bekezdés		2. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
4. cikk	4. cikk	
5. cikk	5. cikk	
6–8. cikk	—	
10. cikk	6. cikk	
11. cikk	7. cikk	
13. cikk	8. cikk	
14. cikk	9. cikk	
11. cikk, d) pont	10. cikk, (1) bekezdés	
—	10. cikk, (2) bekezdés	
15., 16. és 17. cikk	11. cikk	
—	12. cikk	
18–24. cikk	13. cikk	
22. cikk		2. cikk, (4) bekezdés
25. cikk	14. cikk	
—	15. cikk	
26. cikk	16. cikk	
—	17. cikk	
27. cikk	18. cikk	
28. cikk	—	
29. cikk	19. cikk	
30. cikk	—	
31. cikk	—	
—	20. cikk	
32. cikk	21. cikk	
33. cikk	22. cikk	

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
34. cikk	23. cikk	
35. cikk	24. cikk	
36. cikk	25. cikk	
37. cikk	26. cikk	
38. cikk	27. cikk	
39. cikk	28. cikk	
—	29. cikk	
40. cikk	30. cikk	
45. cikk	31. cikk	
42. cikk	32. cikk	
44. cikk	33. cikk	
45. cikk	34. cikk	
46. cikk	35. cikk	
47. cikk	36. cikk	
48. cikk	37. cikk	
49. cikk	—	
50. cikk	37a. cikk	
51. cikk	38. cikk	
52–57. cikk	—	
58–61. cikk	39. cikk	
—	40. cikk	
—	41. cikk	
—	41a. cikk	
—	41b. cikk	
65. cikk	42. cikk	
—	43. cikk	
66. cikk	44. cikk	
67. cikk	45. cikk	
68. cikk	46. cikk	
69. cikk	47. cikk	